

UČEBNICE ZEMĚPISNÁ

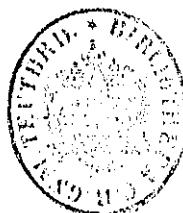
PRO

ŠKOLY MĚŠTANSKÉ A OBECNÉ.

SEPSAL

ANT. TILLE.

PRVÝ STUPEŇ.

VYDÁNÍ ILLUSTROVANÉ S 60 VÝKRESY.

OENY: SEŠ. 64 KR., VÁZ. 80 KR.

V PRAZE 1880.

NAKLADATEL F. R. A. URBÁNEK, KNIHKUPEC
PRO LITERATURU PAEDAG. A POMŮCKY UČEBNÉ.

Vydavatel a nakladatel vychov. týdeníku „Posla z Budče“, Lindnerova vychov. měsíčníku „Paedagogia“, hudebního časopisu „Dálibora“ a měsíčníku omladiny českosl. „Ruchu“.

Předmluva.

Místo nového vydání „Učebné knihy obecného zeměpisu pro školy střední i měšťanské“, vydané nákladem knihkupectví I. L. Kobra a místo nového vydání „Učebnice zeměpisné pro školy obecné“ vydaného nákladem knihkupectví Fr. A. Urbánka sepsal jsem učebnici tuto dle osnovy pro školy měšťanské vysokým c. k. ministerstvem kultu a učby dne 18. května 1874 č. 6549 ustanovené.

Od dosavadního obyčeje učebních knih zeměpisných, vykládati napřed pojmy obecné a pak teprv zemi samu popisovati, uchýlil jsem se po příkladě přírodopisu Dra. Pokorného, učebně nejpřednějšího, a veden učebním pravidlem, že jednotlivé popisy jsou učňovi blížšimi a snažšími než pojmy obecné, vycvičeným myšlením od představ oněch jednotlivých předmětů abstrahované či odmyšlené, a že živé popisy jsou snažší než přesné definice či výměry. V přesvědčení tom pak utvrdil mne výrok slovutného kritika učebních knih zeměpisných, c. k. školního rady Schuberta ve „Zeitschrift für das Realschulwesen J. 1879“, jenž díl: „Die Betrachtung der verschiedenen Arten der Bodenbeschaffenheit ist auch aus dem Grunde zwecklos, weil in den verschiedenen Zonen und Erdtheilen selten ganz dieselben Erscheinungen wiederkehren. Es sind immer wieder besondere Fälle, die man dort am besten zur Sprache bringt, wo sie wirklich vorkommen.“

Tímto uspořádáním zeměpisného učiva dosaženo dále, že spíše postupuje s učením dějepisným zároveň.

Jména jednotlivých předmětů zeměpisných psal jsem hlavně dle atlantu od Kozenna a Jirečka.

Za vhodnou radu, kterou mi k sepisování neb při korrektuře dali pp. Václav *Křížek*, ředitel c. k. reálného gymnasia táborského, Dr. Josef *Novák*, c. k. prof. v Litomyšli, Josef *Petr*, ředitel měšťanské školy litomyšlské a Jaroslav *Zdeněk*, c. k. professor v Praze, upřímně vzdávám díky.

Vedle tohoto obrázkového vydání vychází vydání lacinější výkresy opatřené, co do textu s tímto úplně souhlasné.

V LITOMYŠLI, v měsíci červnu 1879.

A. TILLE.

Zeměpis hvězdářský.

Světové strany.

Hlavní světové strany lze určiti takto: Po-stavím-li se o 12té hodině polední na rovinu (na výkr. 1. ve průsečný bod), svítí na mne slunce od strany *polední* čili od *jihu* (*J*), postava má vrhá stín na stranu *půlnoční* čili k *severu* (*S*), a, stojím-li obličejem k severu (aby mi do něho slunce nesvítilo), mám po levé ruce stranu *západní* č. *západ* (*Z*), po pravé ruce stranu *východní* č. *východ* (*V*).

Jinak určujeme světové strany *magnetickou jehlou*, jež ukazuje vždy jednoum koncem na stranu *půlnoční*, druhým na stranu *polední*.

Stranu mezi s. a z. uprostřed ležící nazýváme *severozápad* (*sz.*) atd.

Obzor.

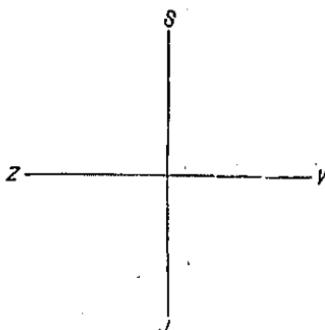
Stojím-li na moři nebo na jiné rovině, vidím asi 7 km, daleko, a ohlížím-li se čili *obzrám*-li ná všecky strany, přehlédu *krajinu* kolem zaokrouhlenou, které *obzor* říkám. Po-pojdu-li, obzor mi *semění*, stou-pám-li výše, *štíl* se.

Obzor jest *krajina*, kterou s jednoho místa obzraje přehlednu. Nad obzorem klene se mi nebeská *obloha* nad hlavou nejvýše.

§ 1.

Jak hlavní světové strany určíti
lze?

Výkres 1.

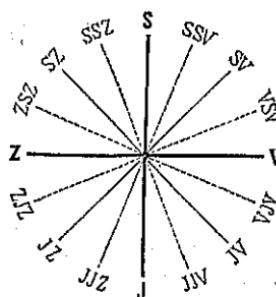

Výkres

Vedlejší světové strany.

§ 2.

Příklad.

Obzor.

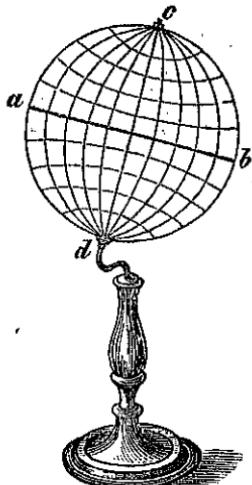
Zenit.

Nejvyššímu bodu na obloze nebeské říkáme *Zenit* (čili nadhlavník).

§ 3.

Jakého tvaru
jest?

Výkres 3.

Jak veliká?

Jak ji vyobrazu-
jeme?

Jaká jest země celkem.

Země jest celkem tvaru kulatého. Země není sice koule dokonalou, nýbrž jest poněkud *smáčknutá* čili *sploštěla* (čili *kulovníkem*), ale že jest jen velmi málo sploštěla, říkáme jí přece zeměkoule.

My bydlíme na povrchu zeměkoule, po suché zemi chodíce neb po vodě plovouce. Plavci na lodích již mnohokrát celou zemi po moři opluli. Každý nás obzor jest částkou či krajinou povrchu zemského.

Objem země měří 40.000 km.

Zemi celou *vyobrazujeme koulí*, které také říkáme *zeměkoule*, obyčejně však latinským jmenem *globus*.

§ 4.

Jak země se pohybuje.

1. Otáčí se.

1. Země otáčí se neustále *o sebe*, a to

a) od z. k v.

b) vždy *za den* (den a noc) čili *za 24 hodiny jednou*.

2. Obíhá.

2. Země obíhá *okolo slunce*, a to vždy *za $365\frac{1}{4}$ dne* čili *za rok jednou*.

Dráha zemská.

Dráze, kterou země okolo slunce probíhá, říkáme *dráha zemská*.

§ 5.

Osa a točny.

Příklad.

Prostrčíme-li skrz prostředek koule nějaký prut a otáčíme kouli okolo prutu, nazýváme prut ten *osu* té koule a konec toho prutu na povrch koule vyčnívající nazýváme *točny*. Pozorujeme pak, že, ač celá koule se otáčí, osa a točny se netočí.

Osa zemská

Osa zemská (na výkresu 3. cd) jest *myšlená přímá čára*, o kterou země se otáčí. Osa zemská jde prostředkem zeměkoule, od povrchu k povrchu zemskému právě tam, kde jest nejvíce sploštělý, i jest nejkratším *průměrem zemským*.

($\frac{1}{3}$ objemu zemského = 40000 km. : 3 = 13333 km., ale Jak dlouha?
osa (měří 12722 km.) jest *kraji*)

Točny zemské (na výkresu 3. c a d) jsou *konečné body* osy zemské, i rozeznáváme točnu severní a jižní Točny.

Čáry na povrchu zemském.

§ 6.

Na povrchu zemském črtáme:

1. Od točny severní k jižní 360 polokruhů, kterým Poledníky.
polokruhy polední čili *poledníky* říkáme; dva dohromady činí *polední kruh*. Poledník běžící mimo o. Ferro sluje hlavní.

2. *Kruh*, jenž všecky poledníky půlí, sluje rovník.

3. Na s. od rovníku 90 *kruhů* s rovníkem *rovnoběžných* a na j. od rovníku 90 *kruhů* srovníkem *rovnoběžných*, i říkáme jim *rovnoběžky*.

Poledník rozdělen jest rovníkem ve čtyrtkruhy čili Jak jsou rozděleny?
kvadranty.

Každý kvadrant rozdělen jest rovnoběžkami v 90 stupňů (= 90°).

Každá rovnoběžka rozdělena jest poledníky ve 360 stupňů (= 360°).

Rovník rozdělen jest poledníky ve 360 stupňů (= 360°).

Rovníkový 1 stupeň dělíme v 15 *zeměpisných mil*. Jak jsou délky?

Poledníkový kruh měří 40000 km.

" kvadrant " 10000 "

Rovník " 40070 "

Rovníčka každá jest menší než rovník a to tím menší, čím dál jest od rovníku, 90tá jest točovým bodem.

Zeměpisná poloha.

§ 7.

Nějakého místa na zemi určujeme:

1. čítajíce stupně poledníkové od rovníku na sever do 90°, neb od rovníku na jih do 90° zeměpisnou šířku;

2. čítajíce rovníkové neb rovnoběžkové stupně od hlavního poledníku na v. do 180°, neb od hlavního poledníku na z. do 180° zeměpisnou délku.

Určivše nějakého místa zeměpisnou šířku i délku určili jsme jeho zeměpisnou polohu.

Zeměpisná:
šířka,

délka,

poloha.

Polokoule.

§ 8.

Poledním kruhem hlavním dělíme zeměkouli ve polokouli západní a polokouli východní.

Rovníkem dělíme zeměkouli ve polokouli severní a polokouli jižní.

Západní,
východní,
Severní
jižní.

§ 9.

Jak slunce zemi denně osvětuje.

Zdánlivě.

Slunce vychází nad obzor, vystupuje po obloze až do poledne, pak sestupuje a zachází pod obzor. Od východu slunce trvá nám do západu den, od západu do východu noc.

Skutečně.

Slunce osvětuje vždy jen polovici zeměkoule, druhou polovici nechávajíc ve stínu čili ve tmě. Každé místo na zeměkouli o osu se otácející přicházejíc v sluneční světlo má den, přicházejíc ve stín má noc.

§ 10.

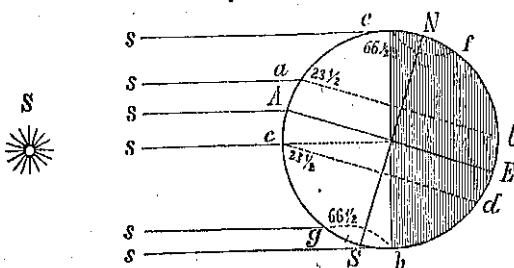
Jak slunce zemi ročně osvětuje.

Zdánlivě.

Slunce postupuje na obzoru u nás:
h. ráno: h. odp.: trvá hodin: počíná:

1. O vánocích od 8 do 4; den 8, noc 16; zima.
2. Za $\frac{1}{4}$ roku na to " 6 " 6; " 12, " 12; jaro.
3. " $\frac{1}{4}$ " " " 4 " 8; " 16, " 8; léto.
4. " $\frac{1}{4}$ " " " 6 " 6; " 12, " 12; podzim.

Výkres 4.

Jak rovník zemský leží.

Rovník zemský neleží s rovinou dráhy zemské čili s ekliptikou v téže rovině, nýbrž uchyluje se od ní o $23\frac{1}{2}^{\circ}$ poleňskového. Osa zemská stojí na rovníku kolmo čili úhlem 90° , stojí na ekliptice úhlem $(90 - 23\frac{1}{2}) = 66\frac{1}{2}^{\circ}$.

Slunce svítí:
O vánocích:

1. O vánocích (na výkresu 4.) padají polední paprsky sluneční kolmo na jižní rovnoběžku $23\frac{1}{2}$ ° (cd).

Slunce o vánocích svítí za den:

- a) na jižní točové krajiny až do $(90 - 23\frac{1}{2}) = 66\frac{1}{2}^{\circ}$ jižní rovnoběžky (gh) celé 24 hodiny,
- b) na ostatní jižní krajiny až k rovníku (AE) dle 12 hodin,
- c) na rovník právě 12 hodin,
- d) na severní polokouli až k rovnoběžce $66\frac{1}{2}$ ° (cf) méně 12 hodin,
- e) městu Praze, která leží u 50. sev. rovnoběžky, svítí od 8 h. ráno do 4 h. odp., tedy jen 8 hodin,

f) na s. od sev. rovnoběžky $66\frac{1}{2}$ té za celé 24 hodiny ani nesvítí.

Úhernem svítí na severní (naši) polokouli kratčejí a šikmějí, tím i slaběji než na jižní.

2. Za $\frac{1}{4}$ roku po vánocích (21. března) trvá od točny k točné 12 hodin rovnodennost jarní.

Jarny.

3. Za $\frac{1}{2}$ roku po vánocích (22. června) svítí slunce na sev. polokouli více.

4. Za $\frac{3}{4}$ roku po vánocích (23. září) rovnodennost podzimní.

Rovnoběžka severní $23\frac{1}{2}$ tá sluje obratník severní č. *rakový*.

Rovnoběžka jižní $23\frac{1}{2}$ tá sluje obratník jižní č. *kozorohový*.

Rovnoběžka severní $66\frac{1}{2}$ tá sluje sev. točnový kruh.

Rovnoběžka jižní $66\frac{1}{2}$ tá sluje již. točnový kruh.

Zemské pásy.

§ 11.

1. Do zemského pásu mezi oběma obratníky (na výkr. 4. ab, cd) padají polední sluneční paprsky kolmo, oteplují jej nejvíce i sluje proto zeměpás *horký*. V něm není zima.

Horký.

2. Do zemského pásu mezi sev. obratníkem a sev. točn. kruhem (ef) a do zemského pásu mezi již. obratníkem a již. točn. kruhem (gh) nepadají sluneční paprsky nikdy kolmo, oteplují dva ty zemské pásy méně, pásy ty služí mírné, severní a jižní. V nich střídá se čtvero ročních počasí, jaro, léto, podzim a zima.

Mírné

3. Do zemského pásu na s. od sev. točnového kruhu k sev. točné a do zemského pásu na j. od sev. točnového kruhu k již. točné padají sluneční paprsky ještě šikmějí než do zemských pásku mírných. Zemské pásy ty služí studené, severní a jižní. V nich dlouhá zima střídá se s krátkým létem.

Studené.

Měsíc a slunce.

§ 12.

Měsíc jest od země 380 tisíc km. daleko; slunce jak daleko jsou? jest od země skoro 150 mill. km. daleko.

Měsíc jest koule 50krát menší než zeměkoule, slunce jak velký? jest koule $1\frac{1}{4}$ milionukrát větší než zeměkoule.

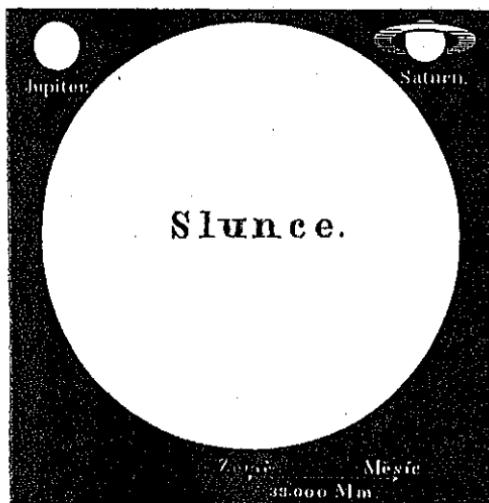
Slunce otáčí se o svou osu za 25 dní 1krát. Jak se pohybují?

Měsíc a) otáčí se o svou osu za 30 (bez $\frac{1}{2}$) dní 1krát, b) obíhá okolo země za 30 (bez $\frac{1}{2}$) dní 1krát, c) obíhá se zemí okolo slunce za 1 rok 1krát.

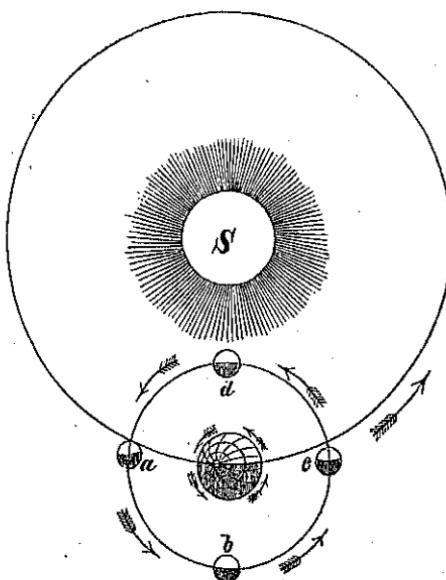
Slunce svítí jsouc koule velmi žhavá světlem Jakým světlem vlastním i osvětuje a otepluje tak naši zemi i měsíc.

Měsíc jest koule chladná a tmavá i odráží nám pouze světlo sluneční.

Výkres 5.

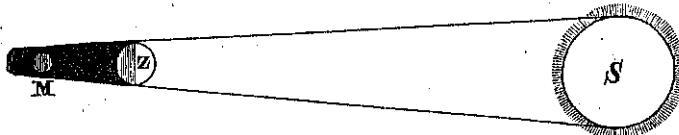
Výkres 6.

Když vidíme polokouli *neosvětlenou* (na výkresu 6. v d), říkáme jí *nový měsíc*, když vidíme *osvětlenou* polokouli celou (v b), říkáme jí *úplňek* a když vidíme jen půl osvětlené *polokoule*, říkáme jí *čtvrt*; čtvrti, jež po novém měsíci následuje, říkáme čtvrt *první* (v b), čtvrti pak, jež po úplňku následuje (v c), říkáme čtvrt *poslední*. Čtvrt první podobá se latinskému **D** (měsíc jakoby naznačoval, že se *Doplňuje*); čtvrt poslední podobá se latinskému **C**.

Měsíc se *zatmí*, když obhaje okolo země příjde do stínu, který země vrhá (na výkresu 7.).

Výkres 7.

Měsícem *zatmí* se nám slunce, když měsíc obhaje okolo země příjde mezi slunce a zemi tak, že svůj stín na zemi vrhne čili pozemčanům zaslání (na výkresu 8.).

Výkres 8.

Oběžnice.

§ 18.

Slunci nejbliže jest *Merkur* (Dobropán), 60 milionů km., pak *Venuše* (Krasopán), 2krát tak daleko, pak země, 150 mill. km., pak *Mars* (Smrtonoš), asteroidy, *Jupiter* (Kralomoc), *Saturn* (Hlaďolet), *Uran* (Nebešanka), konečně *Neptun* (Vodan).

Větší než země jsou jen 4 nejvzdálenější. (Výkr. 9.) Jak jsou veliky?

Největší jest *Jupiter* ($1\frac{1}{3}$ tisícekrát větší než země).

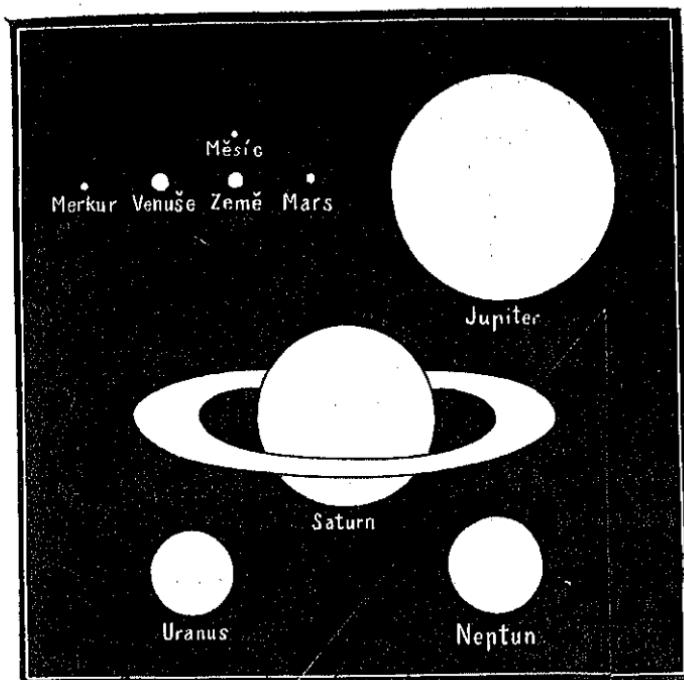
Nejmenší jsou asteroidy (každá menší než náš měsíc).

Oběžnice a) otáčejí se o svou osu,

b) obíhají okolo slunce.

Jak se pohybují

Výkres 9.

§ 14.

Měsice.

Okolo země obíhá 1 měsíc čili družice, okolo Jupitera obíhají 4 měsíce čili družice, okolo Saturna obíhá 8 měsíců čili družic a 5 hmotných kruhů a ještě okolo některých oběžnic obíhají měsíce.

Vlasatice.

Vlasatice čili komety jsou tělesa tak ředounká, že skrz ně jiné hvězdy viděti lze i spodobují se v jádro a světlý ohon.

§ 15.

Sluneční soustava.

Sluneční soustava.

Slunce se všemi oběžnicemi, družicemi a vlasaticemi, které okolo něho obíhají, sluší sluneční soustavou.

§ 16.

Stálice.

Veliký ráz.

(Výkr. 10.) Na severní straně naší oblohy spatřujeme souhvězdí ze 7 leských hvězd, stálic to, které stále od sebe stejně jsou vzdáleny a jako naše slunce vlastním světlem svítí. Souhvězdí to sluší Veliký Vůz.

Spojíme-li zadní kola
Velikého Vozu přímou a
přímku tu prodloužíme po
obloze uzháru 5krát, dojdeme
k stálici Severce.

Od Severky jde sou-
hvězdí řečené Malý Vůz, jenž
záleží jako Veliký Vůz ze 7
stálic.

V pásu oblohy, kudy slunce po celý rok zdánlivě
postupuje, jsou souhvězdí: *skopec, býk, bliženci, rak* a j.,
úhrnem 12, kterým dohromady zodiak (zvěrokruh) řískáme.

Souhvězdí záleží ze stálic. Stálice jsou hvězdy,
které jako naše slunce vlastním světlem svítí a stále
stejně daleko od sebe jsou vzdáleny a proto slunce, čili
stálice slouží.

Kromě Velikého a Malého Vozu rozeznáváme mnoho
jiných souhvězdí.

Mléčná drdha záleží ze stálic. Stálic jest nesčí-
slně mnoho.

Stálice jsou od nás mnohem dále než naše slunce. Jak daleko?

Výkres 10.

Severka.

Malý vůz.

Souhvězdí.

Stálice.

Kolik je:
souhvězdí?

stálic?

Jak daleko?

Svět.

§ 17.

Povážíme-li, že skoro všecky stálice jsou spíše Jak velik je svět?
větší než naše slunce a že od sebe mnoho milionů km.
vzdáleny jsou a že jest jich počet nesčíslný, nemůžeme
si svět jináč mysliti, než že jest skutečně *nesmírně*
(ne-s-měřití) velik, světový prostor skutečně *nekonečen*
čili bez hranic neb mezi.

Svět si vyobrazujeme *světokoulí* čili *globem* ne- Jak si svět vy-
beským, na který vyznačujeme stálice, jak vedle sebe na obrazujeme?

Výměry.

Osa zemská 11722 km. Dráha zemská 950 mil. km.
Rovník 40070 km.

Míry.

Rok trvá určitě 365 dní, 5 hodin, 48 minut, 45 vteřin.

Úlohy.

Úlohy.

1. Načrtueme si na podlaze naši učebny *světové strany*.
2. Kdyby někdo chtěl celou zemi objevit a denně ujel by 40 km., jak dlohu by konal tu cestu okolo celé země?
3. Jak dlohu by tu cestu konal železniční vůz, který ujede denně 800 km.

4. Vypočíme kolik km. měří a) 1 poledníkový stupeň, b) kolik m. 1 minuta, c) kolik 1 vteřina, d) 1 rovníkový stupeň.
5. Vypočíme, jak dlouho by jel železničný vůz, jenž by denně 800 km. ujel, se země na slunce.
6. Vypočíme, jak dlouho by letěla dělová koule uletět za vteřinu 200 m.
7. Vypočíme, kolikrát jest měsíc zemi bliže než slunce.
8. Vyhledejme v kalendáři letošní zatmění.

§ 18.

Zeměpis mathematický.

Obsah.

Nauka o tvaru a velikosti zeměkoule, o matematických jejích čarách, o jejím pohybování a poměru k ostatním světovým tělesům sluje *zeměpis hvězdářský* čili *mathematický*.

Výměr.

Zeměpis mathematický rozpráví o zemi jakož hvězdě.

Zeměpis přírodní.

Všecken povrch zemský.

(Na mapě polokouli.)

§ 19.

Pevniny.

Starý Svět.

1. Na vých. polokouli vyniká z moře veliký kus suché země čili pevnina Starý svět řečená, končí na jihu skalnatým výběžkem čili mysem Dobré Naděje, na s. mysem Čeljuskin-em až za 77. sev. rovnoběžkou, na sv. až na východní polokouli mysem Východním.

Australská.

2. Na JV. od Starého Světa Australská pevnina skoro obdélně okrouhlá.

Nový Svět.

3. Na záp. polokouli od 70. severní rovnoběžky na jih až za 50ou jižní rovnoběžku dlouhá pevnina Nový Svět.

Uhrnem.

Pevniny jsou úhrnem tři. Z nich: *Starý Svět* sahá k s. nejdále, jest nejdelší a největší; *Nový Svět* sahá na j. nejdále, jest nejstřílejší; *Nový Holland* leží pouze na jižní polokouli a jest nejmenší.

§ 20.

Okeany.

Severní Ledový.

1. Okolo severní točny až k Starému a Novému

Jižní Ledový.

Světu Severní Ledové moře. 2. Okolo jižní točny až

Indický.

k jižnímu točnovému kruhu Jižní Ledové Moře. 3. Mezi

Atlantský.

Jižním Ledovým mořem, Novým Hollandem a Starým

Světem okean Indický. 4. Od Nového Světa na v. až

k Starému Světu a mezi oběma Ledovými moří okean Atlantský. 5. Od Nového Světa na z. až k Starému Světu a Novému Hollandu okean Tichý.

Tichý.

Všechn pět oceánů spolu souvisí i slují dohromady mořem světovým.

Úhrada.

Australie.

§ 21.

Pevnina australská.

Pevnina.

Ostrovy: a) Na s. Nová Guinea. b) Ostrovy od Nového Hollandu na v. a sv. v Tichém oceánu velmi četně rozložené, tak četné, že jim australské *Mnohosrostoví* (Poly-nésie) říkáme.

Ostrovy.

Okean Tichý souvisí s Indickým mezi pevninou a N. Guineou úžinou mořskou čili průlivem *Torres-ovým*.

Moře.

Amerika.

§ 22.

Nový Svět čili pevnina americká rozděluje se ve dvě veliké polovice, severní a jižní. Polovice ty souvisí úžinou zemskou čili šíjí *Panamskou*.

Pevnina.

1. Od pevniny americké na s. *Grönland* a jiné ostrovy mezi ním a pevninou, kterým dohromady souostroví *Arktické* říkáme. 2. Mezi severní a jižní pevninou americkou *Západní Indie*, souostroví.

Ostrovy.

Okean Tichý souvisí se *Sev. Ledovým* mezi Novým a Starým Světem průlivem *Bering-ovým*, s *Atlantským* na jižním cípu jižní Ameriky; Atlantský se Severním Ledovým mezi Novým Světem a Grönlandem průlivem širokým (a = e) *Davis-ovým*.

Moře.

Afrika.

§ 23.

Afrika zabírá Starého Světa část jihozápadní, která jako veliký polouostrov s ostatní pevninou jen šíjí *Suezskou* souvisí.

Pevnina.

Na sz. o. *Ferro*, od hl. poledníku na z.; na v. *Madagaskar* a j.

Ostrovy.

Mys Dobré Naděje a šíje Suezská lišť okean *Atlantský* od *Indického*.

Moře.

Evropa.

§ 24.

Evropa zabírá Starého Světa část severozápadní.

Pevnina.

Od 50° rovnoběžky na s. *Velká Britanie*, největší evropský ostrov.

Ostrovy.

1. Okean *Severní Ledový*. 2. O. *Atlantský* zalévá se mezi Afrikou a Evropou klikatým mořem *Středozemním*.

Moře.

Asie.

§ 25.

Pevnina.

Asie zabírá Starého Světa část severovýchodní, od šíje Suezské na sv. až k průlivu Behringovu.

Ostrovy.

Mezi pevninou asijskou a australskou *Indické souostroví*, v něm o. *Borneo*. Na s. od něho *Japonské souostroví*.

Moře.

Okean *Atlantský*: *Středozemské moře*. 2. O. *Indický*: Mezi Afrikou a Asij *Rudé moře*, podlouhlé; mezi pevninou a Borneem *Jižní Čínské moře*. 3. O. *Tichý*; mezi Japonskými ostrovy a pevninou *Japonské moře*. 4. *Severní Ledové moře*.

Úlohy.

1. *Opakujme* dle jednotlivých zemských dílů a) ostrovy a souostroví, pak b) šíje, c) mysy.
2. *Opakujme* jednotlivé oceány a jich částky.
3. Které částky jednotlivých zemských dílů a oceánů zabírají a) jednotlivé zemské pásy, b) polokoule západní, pak východní, c) polokoule severní, pak jižní.
4. *Vyměřme* vzdálenost jednotlivých pevnin od sebe.

Povrch zemský.

§ 26.

Zemské díly.

Evropa, Asie, Afrika, Amerika a Austrálie jsou zemské díly.

Evropa měří skoro 10 mill. □ Mm.

Austrálie méně než Evropa, Afrika jako 3 Evropy, Amerika více než 4 Evropy, Asie více než $4\frac{1}{2}$ Evropy.

Souš.

Celá souš jako $13\frac{1}{2}$ Evropy čili 134 mill. □ km.

Oceány.

Z oceánů největší jest Tichý, značně větší než všecka souš. Všecko moře jest skoro 3krát tak veliké jako souš; čili souš zabírá dobrou $\frac{1}{4}$, moře skoro $\frac{3}{4}$ povrchu zemského.

Úhrn.

Povrch zemský drží úhrnem asi 510 millionů □ km.

Vzduch.

§ 27.

Kde.

Vzduch vznáší se nad vším povrchem zemským asi 70 km. vysoko.

Celkem.

Vzduch celkem obaluje zeměkouli jako dutá koule asi 70 km. tlustá i sluje vzdušný obor čili atmosféra.

Europa.

(Na mapě celé Evropy.)

Polouostrov Balkánský.

Členy.

Pevnina evropská vybíhá blíže Asie na jih polouostrovem Balkánským. Polouostrov ten souvisí jen na straně severní s ostatní pevninou evropskou, se stran ostatních jest mořem otočen.

Polouostrov Bal-
kánský sám končí
na jihu menším po-
louostrovem Pelopon-
nés-em.

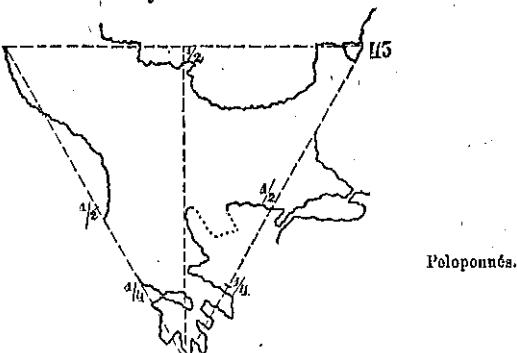
K polou. Balkánskému druží se ostrovy: na sz. Dalmatské, na jz. Jonské, na jv. pod 35. rovnoběžkou podlouhlá Kréta, na s. od ní ostatní ostrovy Řecké. Ze všech nejjižnější a největší jest Kréta (Kandie).

628.

Öleny.

Kde T

Výkres 11.

Péloponnèse.

Ostrovsky.

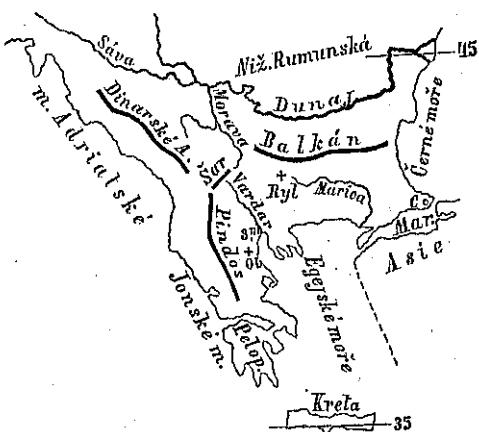
Püda

Na sv. prostírá se nízká rovina Rumunská, mimo ni nalezáme jen malé ještě rovinky.

Pùda

Rowley

Výkres 12.

Hory: Od Rumunské roviny na jih pásmo horské čili pohoří Balkánské, postupuje od v. na z. do prostřed polouostrova. Od něho sluje polouostrov ten Balkánským. Od západu Balkánu na jih strmí hora Ryl.

Části Balkánu. Pohled od s., od města Trnávy, které leží u ř. Jetry.

Dinarské Alpy. Opodál břehu severozápadního postupují ($i = y$) Dinarské Alpy na jv. do prostřed polouostrova.

Pindos. Od jihu postupuje do prostřed polouostrova pohoří Pindos. Od něho na v. strmí u břehu mořského h. Olympos.

Sar. Skoro uprostřed celého polouostrova strmí nedlouhé pohoří Šarské.

Jlné. Mimo tyto hory vypínají se mnohá jiná pohoří a hory a mezi nimi prohýbají se údolí.

Úhrnem pne se polouostrov rovinami jen z části malé, ostatně horami.

Nížiny. Rovina Rumunská nevypíná se nad 200^m nad hladinu mořskou i služe proto krajina nízká čili nížina. Mimo ni jsou nížinami jen břehy mořské, některá údolí a některé malé roviny; většina půdy pne se nad 200^m čili jest vysočinou.

Vrchy. Hory pnoucí se níže 1000^m slují hory nízké čili vrchy.

Středohory. Balkán, Pindos a Alpy Dinarské pnou se nad 1000^m ale ne nad 2500^m, i služe proto středohory.

Velehory. Ryl, Olymp a pohoří Šarské pnou se nad 2500^m i služe velehory. Olymp strmí 3000^m vysoko i jest nejvyšší horou polouostrova balkánského.

Vodstvo.

Na sz. moře *Adriatské*, podlouhlé, v něm ostrovy Dalmatské.

Na jz. moře *Jonské*, v něm o. Jonské.

Na jv. moře *Egejské*, v něm četné o. Řecké; do něho přítéká od pohoří Šarského ř. *Vardar*, od Balkánu ř. *Mariaca*; dále

na jv. moře *Marmara*, souvisí s Egejským mořem úzkým průlivem *Dardanellským*.

Moře Adriatské, Jonské, Egejské a Marmara jsou Středozemské částky moře *Středozemského*.

Na v. moře *Cerné*, souvisí s Marmarou průlivem *Cařihradským* (u něho město *Cařihrad*). Do něho přítéká Rumunskou nížinou mocný *Dunaj*. Do Dunaje vtéká od z. řeka *Sáva*, od Šarského pohoří *Morava*, z Balkánu *Isker*. Sáva, Morava a Isker vtékajíce do Dunaje se strany pravé čili do boku jeho pravého, slují pobočné řeky pravé čili *pobočky pravé*.

Vodstvo.

Moře:

Černé.

Na jihu od Balkánu sklizejí růže.

Vzduch.

Teplota.

Od Balkánu na s. padá v zimě všude sníh jako v Čechách, a ostává skoro též tak dlouho ležetí; od Balkánu na jih sníh padá a ležetí ostává jen na horách, při břehu mořském a v ostatních nížinách nepadá, aneb padá-li, hned taje.

Plodniny

Od Balkánu na jih vane vzduch značně teplejší, i daří se tu mnoho růží (růžový olej), fiky, pomeranče, oliva a jiné stromové vždy zelené, v nejjížnějších krajích i mandlovníky a palmy.

§ 20.

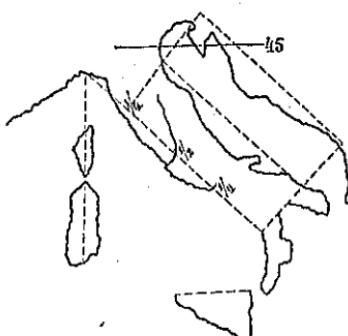
Polouostrov Apenninský.

Členy.

Kde?

Výkres 13.

Ostrovy.

Členy.

Od Balkánského polouostrova západně **polouostrov Apenninský**, vybíhá štěhle na jv. i rozstípnuje se konečně ve dva polouostrovy.

U jižního cípu trojhranná **Sicilie**, od pevniny úzkým průlivem **Messinským** oddělena. Od ní na sz. **Sardinie** o málo menší, od ní na s. **Korsika** značně menší.

Půda.

Etna.

Na Etně.

Apenniny.

Alpy.

Úhradem,

Na Sicilii strmí **Etna**, 3300^m vys. (Olymp 3000^m). Etna otvírá se na vrcholu svém jícnem, a z toho sopivá horký popel a žhavou tekutou lávu. Proto sluje horou sopečnou čili **sopkou** (vulkan-em). Na polouostrově od Messinského průlivu po celé délce **Apenninského** horstvo pásmité, od něhož polouostrov Apenninským sluje. Skoro uprostřed Apennin ční **Gran Sasso** (= velký kámen), nejvyšší hora apenninská, ale niže než Etna. Jižněji ční u břehu Tyrhenského moře sopka **Vesuv**. Nížinu Pádskou obklopují na z. a s. velehory **Alpy**.

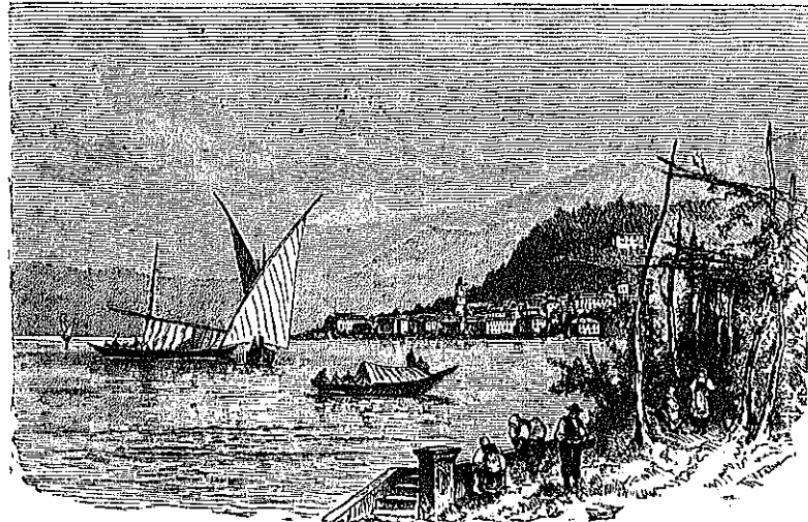
Úhradem pne se polouostrov Apenninský i ostrovy hlavně hornatou vysočinou, nejvyšše Sicilie h. Etnou.

Vodstvo.

Na sv. moře *Adriatské*. Do něho přítékají rovinou Pádskou řeky *Pdd* a *Adiže*. Do Pádu teče s leva po bočka (c = č) *Ticino* vytékající z jezera *Comského*.

Vodstvo:

Jednotlivý.

Jezero Comské. V pozadí Alpy.

Na jv. moře Jonské zalévá se mezi jihoitalské polouostrovy zálivem *Tarent-ským*.

Mezi ostrovy a polouostrovem moře *Tyrrhenské*. Do něho skoró uprostřed západního břehu vtéká řeka *Tibera*, severněji *Arno*.

Největší italská řeka jest *Pád*. Moře Adriatské, Jonské a Tyrrhenské jsou částky moře *Sředozemského*.

Uhrnem.

Vzduch.

Vzduch:

V Pádské nížině jest mnohem tepleji než v nížině Va-*nížině* Pádské, lašské, ač jsou obě od rovníku stejně vzdáleny, a to hlavně tím, že velehory Alpské ji proti studenějším větrům severním dobře ohražují. V Pádské nížině daří se ovoce jižní.

Na Etně.

a) Na úpatí velehory Etny vane vzduch ještě teplejší, tu sníh nikdy nepadá, i daří se oliva a jiné stromoví vždy zelené, ano i palmy. b) Na vyšších stráňích té velehory sníh v zimě padá a ležetí ostává jako u nás, i daří se již jen tmavé stromoví jehličné. c) Na vrcholu,

ve výšce čili patře nad 3000^m vane vzduch již tak řídký a chladný, že i v samém létě tu leží sněh. Patru tomu říkáme *patro věčnosněžné* a čáře, která je od patra nižšího liší, *sněhová hranice*.

Uhrnom. *Uhrnom jest polouostrov italský teplejším vzduchem ovanut než Balkánský, a to proto, že jest méně hornatý a na s. Alpami chráněn.*

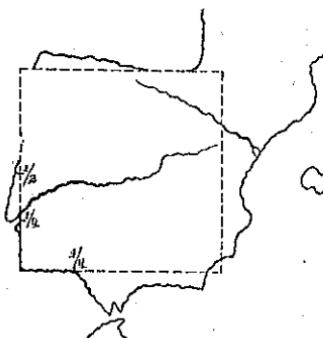
§ 30.

Polouostrov Pyrenejský.

Členy:

Výkres 14.

Kdo?

Mysy.

Ostrovы.

Půda:

Pyrenejo.

Na s. velehorské *Pyreneje* věčnosněžné. Pyreneje ohražují jako příkrá hrada polouostrov na s., od nich dostal i jméno.

Členy.

Pyrenejský polouostrov vybíhá od evropské pevniny *na jz.*, jest nejzápadnější z jihoevropských, skoro čtyrhranu podoben. Na jihu končí naproti Africe mysem *Gibraltar-ským* a ještě jižnějším *Tarif-ským*. Na jz. končí mysem *Vincentským*, na z. *Rocc-ou* (= skálou).

Na v. *Baleary.*

Půda.

Gibraltar, mys a město.

Na sev. kraji, na z. od Pyrenejské hory *Kantaberské*, jižně od nich rovina *Staro-Kastilská*, jižně od ní rozhorí *Kastilské*, jižně od něho rovina *Novo-Kastilská*, oddělena od Pyrenejské nevelikou nížinou *Eberskou* (v ní ř. *Ebro*), na jižním kraji pohoří *Nevada*. Sierra (= pohoří) *Nevada* (= sněžné) oddělena jest částečně od ostatní vysočiny nížinou *Andaluskou*. Z Nevady strmě nejvyšše věčnosněžná velehora *Mulahacen*, (o 500^m) výše než balkánský Ryl (ten 3000^m).

Vysoká Španělská.

Úhrnem pne se polouostrov Pyrenejský hlavně *vysokinami* dvěma, Pyrenejskou a Španělskou, *nejvyšše* h. *Mulahacenem*.

Úhrnem.

Vodstvo.

Vodstvo.

Na jv. moře *Středozemské*. Do něho z hor Kantaberských: Nížinou Eberskou *Ebro*, naproti Balearům. U mysu Gibraltarského neširoký *průliv Gibraltarský*. Do širého Atlantského oceánu teče nížinou Andaluskou *Quadalquivir*; severněji *Quadiana*. Planinu *Novo-Kastilskou* protéká (*j* = *ch*) *Tajo*, *Staro-Kastilskou* *Duero*.

Na s. moře *Biskajské*.

Vzduch.

Vzduch.

Vzduch vane podobně teplý jako v Italií, *nejteplejší* v nížině Andaluské.

Britské ostrovy.

Výkres 15.

§ 31.

Ostrovy.

1. Od 50. severní rovnoběžky na s. táhne se klikatobřehá *Veliká Britanie*. 2. Na z. od ní menší *Irsko*. 3. K sev. cípu Veliké Britanie druhý se drobné ostrovy a) od sev. cípu na z. *Hebridy*, b) na s. *Orknejské* a c) (*Setlandské*) *Shetlandské*, všecky skalnaté.

V Irsku pňou se hory, jen po různu, a málokteré nad 1000^m, ostatně nízké roviny.

Půda.

Ve Velké Británii na s. hory *Skotské*, ostatně z polovice nízké roviny.

Vodstvo.

Od Veliké Britanie na jih k pevnině široký *průliv Kanal*. Na z. k Irsku moře *Irské*. Na v. moře *Severně*, do něho ústí se ř. *Temže*, krátká, ale široká a hluboká, že do ní největší lodě plují.

Vzduch.

Celé Irsko a skoro celá Veliká Britanie leží severněji než Čechy, ale vzduch tam vane v zimě méně chladný než v Čechách, a to tím, že šíré moře nikdy nezamrzající blízký vzduch v zimě otepluje.

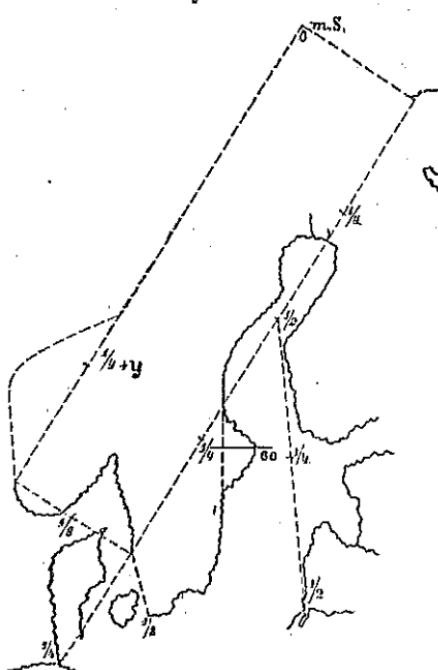
§ 32.

Severoevropské polouostrovy.

Jutsko.

Na s. vybhlá polou. Jutský, k němu na v. druhý se o. *Seeland* a ostatní ostrovy *Dánské*, i pnou se jako i Jutsko jen nížinami.

Výkres 16.

Skandinavie:

Severněji leží polou. *Skandinavský*, zatáčí se od ostatní pevniny na jjz. i šíří se až naproti Jutsku, rozbíhá se ve dva okrouhlé polouostrovy. Na s. vybhlá nejdále mys *Kyn* a na jednom blízkém ostrůvku mys *Severní*.

Ólony.

Hory.

Podél záp. břehu vypíná se horstvo Skandinavské dlouhé a široké. Do něho prohýbají se úzké choboty

mořské a jiná úzká údolí délce jeho napříč, mezi nimi pnou se šíré hřbety horské, ze hřbetů těch vynikají *příkopy* skalnaté vrcholy. V jižní konci strmí vrchol *Ymes*, nejvyšší v Skandinavii (mnohem nižší než apenninský Gran Sasso). Úhrnem jest Skandinavské horstvo *hmotnaté*. Od horstva Skandinavského k jv. níží se půda v pahorky a nízkou rovinu *Baltickou*.

Rovina.

Od sev. cípu skandinavského na jv. vybíhá polou. *Kola*.
Kola, *nízký*, naproti němu menší polou. *Kanin*.

Kola.

Severní Ledové moře: mezi Kolou a ostatní pevninou *Bílé moře*. *Vodstvo*.

Atlantský okean: *Severní moře*. Mezi Jutskem a oběma jižními skandinavskými polouostrovy široké průlivy *Skager Rak* a *Kattegat*. Do tohoto přítéká ř. *Göta* z jezera *Venerškého*. Od Skandinavie na v. moře *Baltické*, vybíhá na s. podlouhlým zálivem *Bottnickým*, do jehož sev. cípu ústí se ř. *Tornea*.

V Jutsku a v jižním cípu skandinavském mísí blízké šíré moře jako na o. Britských zimní mrazy, i daří se tu ještě *pšenice* a *ovoce* a stromy a rostou mohutné *buky*. Na horách však, ačkoliv nížší jsou než Apeniny, leží mnoho věčného sněhu, na s. od točnového kruhu běží sněhová hranice níže 1000 m nad mořem. V patře věčnosněžném taje někdy snfh u vodu, ale voda ta na šírých hřbetech a v roklích horských opět zamrzá a tvoří ledová pole čili *ledovce*. Ledovce ty smýkají se dolů i pod sněhovou hranici.

Vzdach.
v náležnách.

Na horách.

U mysu Kynu trvá nejdélší noc dva měsíce.

Nejsevernější evropské ostrovy.

§ 23.

Od Skandinavie daleko na z. leží na severním kraji oceánu Atlantského o. *Island*, větší než Irsko. V jižní konci mocná sopka *Hekla*, mimo ni mnoho sopek a jiných hor. Na s. od Hekly vytyskuje ze země ob čas mocný pramen horké vody, *Geisir*, až 80 m vysoko.

Island.

Od Skandinavie na s. *Špiöbergy*, na sv. *Země Fran-tiška Josefa* až za 80ou sev. rovnoběžkou, souostroví. Od něho na jih *Novaja Zemlja*, dlouhé dva ostrovy, na v. od nich k asijské pevnině moře *Karské*. Ostrovy tyto leží v sev. studeném pásu, pnou se horami i ta jsou k studený, že na nich lidé neobývají.

V *Severní Ledovém moři*.

Krajina ze Špicbergu.

§ 34.

Trup severovýchodní.

Půda.

Kde. Od dlouhé hranice asijské na jz. prostírá se pevnina evropská kromě polouostrovů čili pevninský trup i uží se k moři Baltickému a Černému, jakož polovice trupu severovýchodní, větší. Od trupu toho odbočují polouostrovy: na s. Kanin a Skandinavie s Kolou, na j. do Černého moře Krim, čtyrhranný.

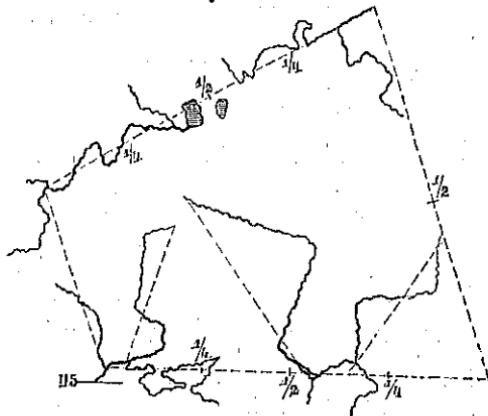
Ural. Od Karského moře podél poledníku 77ho skoro přímo na jih postupuje horstvo Uralské, asi od $70-50^{\circ}$ s. š. (tedy asi 20 stupňů poledníkových $= 20 \times 111' 1$ km. $= 2222$ km, dlouhé) Ural vypíná se zněnáhlá jako horstvo pásmité, výšky jen prostřední.

Kaspická pro-láklina. Od Uralu na jz., podél velikého jezera Kaspického rovina Kaspická. Rovina tā pne se výše než hladina jezera toho, ale níže než hladina moře Černého a světového výbec (a to i 25^{m} níže) i sluje proto proláklina.

Rovina Ruská. Kromě horstva Uralského prostírá se všechny trup. severovýchodní rovinou Ruskou (čili Sarmatskou) velerozsáhlou, (i Kaspická proláklina jest její částí).

Rovina Ruská zabírá téměř polovici vši Evropy, pne se z okolních moří nízko i stoupá do vnitř jen velmi zne- náhla čili *velmi povlovně*. Na ní nejvýše se pne nevysoká vršina *Valdajská*.

Výkres 17.

Řeka Volha.

Volha.

Volha počná či pramení se ve vršině *Valdajské* Pramen a ústí, a ústí se v jez. *Kaspické* několika rameny č. deltu.

Přímá čdra od pramene jejho k ústí čili přímka. Přímka a vývoj, její směruje na jv. Tolk však uchyluje se od přímky úhlem velikým, skoro pravým k sv. a menšími ještě oklikami, i vyvijí se čili běž vývojem skoro dvakrát tak dlouhým.

Do Volhy vtékají řeky jiné: po boku pravém *Oka*, kteráž pije ř. *Moskvu*; po boku levém od Uralu mocná *Kama*. Řekám těm říkáme řeky pobočné či pobočky, *Volze*, že pobočky pije, ale sama do jiné řeky nevtéká, řeka *hlavní*.

Okrsek zemský, jenž mezi všemi pobočkami řeky Volhy leží, a ze kterého tedy Volha vody sbírá, zabírá část Uralu a velikou část roviny Ruské i služe poříčí ř. Volhy či Povolží.

Vodstvo.

Vodstvo.

Na s. Severní Ledové moře; do *Karského moře* Severní Ledové moře. ústí se říčka *Kara* i znadí nejsv. a nejvých. hraničí evropskou. Naproti Novaji Zemlji vytéká uralská mocná ř. *Pecora*, u ní v rovině šíré močály, *tundry* řečené.

Do Bílého moře vtéká *Severní Dvina* a *Oněga*. Atlantský okean:

m. Baltické,

Baltické moře zalévá se do trupu severovýchodního na v. dlouhým *zálivem Čuchonským*, na jv. kratším *Rižským*. Do vých. cípu zálivu Čuchonského přítéká z velkého jezera *Ladoga* krátká ale široká ř. *Něva*. Do Ladogy přítéká voda od v. z jez. *Oněgy* a od z. ze četných jezer *Čuchonských*.

Do zálivu Rižského *Západní Dvina*, od vršiny Valdajské.

Jižněji ř. *Němen* ústí se do jezera čili *limanu*, které jen úzkým jazykem zemským čili *kosou* od moře jest odděleno.

m. Černé,

Do Černého moře ř. *Dněstr*, *Bug*, a od vršiny Valdajské mocný *Dněpr*.

Moře *Azovské* s Černým spojeno jest průlivem *Kerčským* (u něho město *Kerč*). Do Azovského ř. *Don*. Do moře Černého blízko průlivu Kerčského ř. *Kuban*.

Kaspické jezero.

Do jezera Kaspického: *Terek*, značí s Kubaněm hranici asijskou. *Volha*. Z hor Uralských řeka *Ural*, značí hranici asijskou.

Úhrnem:
Moře.

Úhrnem oblévají trup severovýchodní moře (s jezerem Kaspickým) čtyři, kromě Severního Ledového všecky *vnitřní*.

Jezera.

Z jezer největší jest Kaspické, které však již v Asii leží, z evropských *Ladoga*, pak *Oněga*. Úhrnem jest jezer mnoho.

Řeky.

Z řek největší jest Volha, pak *Dněpr*, *Pečora*. Úhrnem tekou tu řeky mnohé a velké.

Vzduch.

Vzduch.

v sov. končinách

V severních končinách vane vzduch velmi studený, proto že 1. leží dřlem v sev. studeném zemském pásu, dřlem blízko něho, a 2. že na sev. straně jsoucí nízká, studenějším větrům severním jest otevřena. V studeném tom vzduchu šíré močály, tundry, skoro po celý rok ani nerozmrzají a nevysychají.

v ostatní rovině.

V ostatní rovině Ruské v zimě bývají *mrazy* přísnější než v krajinách západoevropských, které leží blíže šírého okeanu.

§ 35.

Alpy.

(Na mapě střední Evropy.)

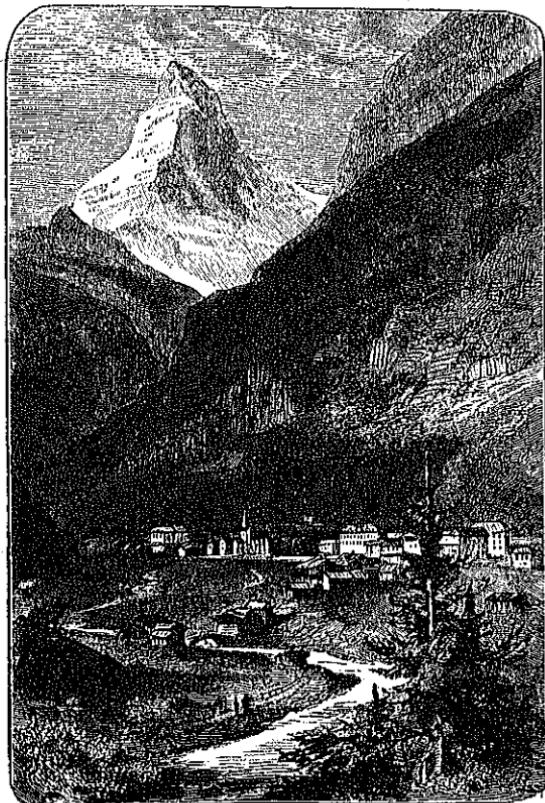
I. Západní.

Alpy západní.

Mezi Apeniny a Alpami prohýbá se *sedlo Tenda* (u něho městys *Tenda*). 1. Od něho na z. a od moře Středozemského na s. pnou se Alpy *Přímořské*.

2. Od nich na s. Alpy *Kottické*, z nich ční h. *Viso*, na níž pramení se ř. Pád, a západněji (*Olan*) Olan.

3. Na s. Alpy *Grajské* až k sedlu *Malého Bernharda*, odtud teče ř. *Dora Baltea* do Pádu údolím mezi Alpami západními a středními. Z Grajských nejvýše strmí hora (*Iséran*) Iséran, u ní pramení se ř. *Iséra*.

Matterhorn.

Alpy západní úhrnem od sedla Tendského k sedlu Malého Bernarda, mezi rovinou Pádskou a údolím řeky Rónu. Úhrnem.

Alpy střední.]

II. Střední:

1. Na s. od Malého Bernhardu velehora (*Mont Blanc*) Mont a) prahorské, Blanc (4800 m.), náleží k Alpám *Peninským*. Z nich strmí špičatý *Matterhorn* a j. velehorské vrcholy.

2. Na sv. Alpy Lepontské, prohýbají se sedlem Gotthardským a postupují až k přesmyku Splügenu, u kterého rozvírá se údolí Via Mala, strmými stěnami dlouhé propasti podobnou. Nедaleko Gotthardu pramení se ř. Rón, řeka Rýn, který tvorí veliké jezero Bodamské.

Silnice na sedlo sv. Gottharda jde přes Čertův most,
pod kterýmž teče ř. Reuss na s.

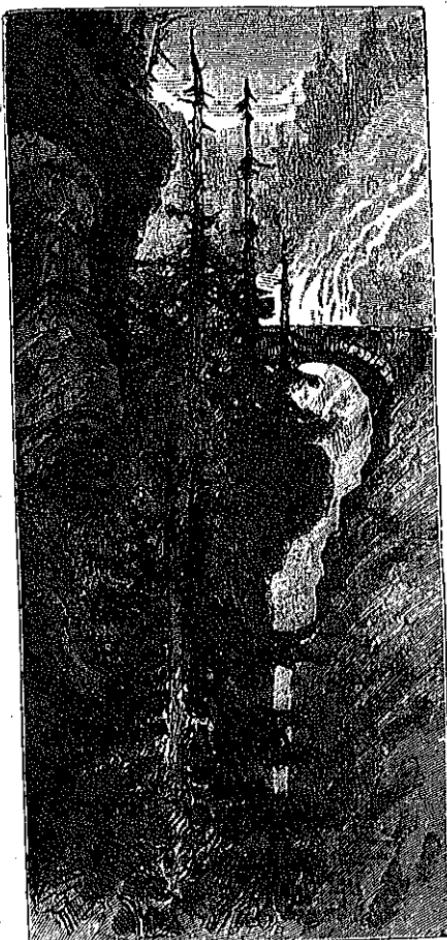
3. Od Lepontských na sv. Rheticcké až k sedlu Brenner-skému (u něho ves Brenner), na jich hřbet leží rozsáhlý ledovec Oetzthalský.

b) vápencové,
B. K prahorským těm Alpám druhí se: 1. Bernské, tvoří s Peninskými a Lepontskými hluboké údolí Wallis-ské, kterým teče horní Rón do jezera Ženévského (u něho město Ženéva), z nich strmí mohutná Panna.

2. Od Bodamského jez. na v. Bavorské.

3. Na jv. od Rhetických Alpy *Ortlesské*, na v. ku příčnému údolí ř. *Adiže*, z nich strmí h. *Orles*.

C. Mezi jezerem Ženévským a Bodamským táhne se planina ^{c)} planina. *Švýcarská* a od Bodamského na sv. *Švábsko-Bavorská*.

Via mala (= cesta zlá).

Alpy střední úhrnem postupují od Malého Bernhardu až k Brenneru, o polovic delší než A. západní, i liší se v Alpy prahorské a Vápencové severní a jižní a planinu Švýcarskou.

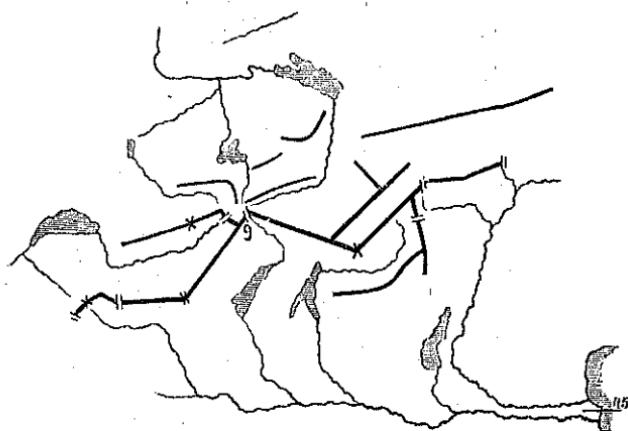
Úhrnem.

III. Východní:

Alpy východní.

- a) prahorské, A. 1. Od Brenneru na v. *Vysoké Taury*, nejvyšší hora *Velký Glockner*. 2. Dále *Nízké Taury* a jiné jsou prahorské.
 b) vápencové, B. *Severní Vápencové*. 1. *Bavorské* na v. od příčného údolí
 ř. *Innu*. 2. *Salcburské*. 3. *Rakouské*.
 c) předhory, C. *Jižní Vápencové* postupují od ř. *Adiže* na v.
 d) předhory, D. *Předhory*: 1. U *Vídni* *Vídeňský les*. 2. Dále na v. *Bakonský les*.

Výkres 18.

Uhrnem.

Alpy východní uhrnem postupují od Brenneru na v. až končí *Lesem Bakonským*, dvakrát tak dlouhé jak Alpy západní; liší se v Alpy *Prahorské*, *Vápencové* jižní a severní a nižší *předhory*. Nejvyšše strmí *Velkým Glocknerem*.

Alpská vysočina:
kde

Alpská vysočina.

Alpská vysočina vypíná se od sedla *Tendského*, moře Středozemského a nížiny Pádské na z. až k údolí dolního a středního Rónu, na s. až k údolí Dunaje horního, na v. až k rovinám středního Dunaje, na jih k údolí ř. Sávy.

jaká?

Alpská vysočina pne se namnoze nad 2500^m vysoce čili velehorami, asi 1111 km. dlouha, šíří se i dvěma planinami, ale hlavně horami pásmitymi. Nejvyšší pohoří jest *Penninské*, hora *Mont Blanc* (4800^m).

Hory.
Vzduch.
Sněhová hranice.

Na horách alpských běží sněhová hranice u výši

2600^m. Nad ni čili do patra věčnosněžného vynikají

alpské vrcholy mnohé, ano i hřbety. Se hřbetů těch četné ledovce po nakloněných roklích znenáhla dolů se smýkají.

Ledovce.

Vysočiny okolo Alp.

§ 26.

Vysočina Francouzská.

Francouzská:

1. Na z. od dolinsho Rónu *Sevenny*, dlouhé to pohoří, od něho vybíhají mnohá jiná.
2. Na s. od údolí středního Rónu a na z. od planiny Švýcarské *Jura*, pásmité hory.
3. Na z. od roviny u středního Rýnu *Vogesy* a dále jiné hory.

části.

Úhrnem vypíná se vysočina *Francouzská* od údolí Rónského a rovin Rýnské na z.; ční jen nižšími středohorami.

Úhrnem.

Vysočina Českoněmecká.

Česko-německá:

Na v. od středního Rýnu *Schwarz-wald* (= černý les), lesnaté to středohory. Na sv. *Jura Švabský* a *Jura Franský*. *Smrčiny*. Od Smrčin vybíhají na sz. *Durynský Les*, na jv. *Český Les* a *Šumava*, na sv. *Krušné hory*, od těch na jv. *Sudety* až k horní Odře. Z nich nejvýše strmí bezlesý vrchol *České Sněžky* (1601 m.).

části.

Kromě těchto pohoří ještě jindá. Úhrnem pne se Českoněmecká vysočina mezi ř. Rýnem, Odrou a Dunajem, a to různými pohořími; pahorkatými krajinami čili pahorkatinami, nejvýše horou *Sněžkou*.

Úhrnem.

Karpaty.

Karpaty:

1. Od ř. Odry na jv. pnou se *západní Karpaty* až k přesmyku *Dukelskému* (u něho městys *Dukla*). Z různých pohoří západokarpatských, nejvýše strmí *Tatry* lysým skalnatým hřbetem, z něho vynikají vrcholy velehorské (nad 2500 m.), nejvýše štít (= špička) *Gerlachovský* (2650 m.).

části.

2. Na jv. postupují *střední Karpaty* užší a nižší.
3. Na jih šíří se *východní Karpaty* mezi nížinou Rumunskou a Uherskou až k ř. Dunaji.

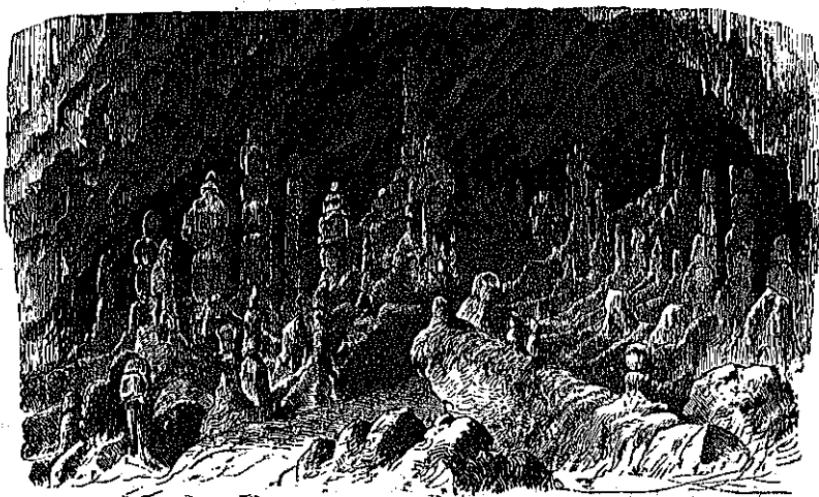
Úhrnem.

Úhrnem pnou se *Karpaty* od Odry na jv., polokruhem od Dunaje zase k Dunaji, pnou se mnohými pohořími, nejvýše Tatrami, kteréž nad míru středohorskou (nad 2500m) se vypínají, a to nejvýše h. *Gerlachovskou*.

Kras.

Kras.

Od severo-vých. cípu Pádské nížiny na jv. a od ř. Sávy na jih pne se *vysočina Krasová* do polouostrova *Istrie* a do polouostrova Balkánského i náleží tedy

Kalvarie v jeskyni Postojenské.

k trupu evropskému jen částí velmi skrovou. Kras pne se horami křidoútvavnými, ostrohřbetými. V něm rozsáhlá jeskyně *Postojenská* a mnohé jiné.

Úhrnem.

Vysočiny okolo Alp úhrnem.

Úhrnem pne se okolo alpských velehor čtvero vysočin, od Róny na z. a na s., od Dunaje na s. a na v. a od Sávy na jih. Nejvyšše ční Karpatská, ta nejvyšše velehorskými Tatrami, ostatní všecky středohorami.

§ 87.

Dunaj.

Toky a pobočky.

1. *Tok horní pramení* se ve Schwarzwaldu, liší vysočinu Českoněmeckou od Alpské až k nížině Uherské i pije alpskou ř. *Inn* a ř. *Moravu*. 2. *Tok střední* protéká nížinu Uherskou až k Rumunské i pije ř. *Tisu*, *Drdvu*, *Sávu* a *Srbskou Moravu*. 3. *Tok dolní* protéká nížinu Rumunskou, pije ř. karpatskou *Prut* a vytéká do Černého moře ústím deltovým.

Přímka dunajská (čerňutá od pramene až k ústí) směruje na jv., tok odchyluje se od ní na obě strany oklikami obšírnými.

Okrsek zemský, ze kterého Dunaj vody sbírá, čili poříčí dunajské čili *Podunají* zabírá část vysociny Českoněmecké, část Alpské, část Karpatské, část Balkánské, a celou nížinu Uherskou a Rumunskou.

Přímka.

Poříčí.

Trup jihozápadní.

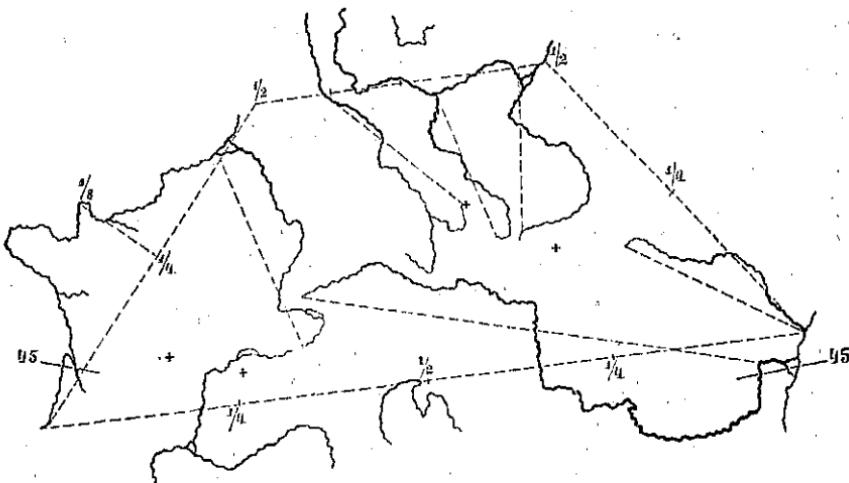
§ 88.

Od trupu severovýchodního na jz. a z. prostírá se *trup jihozápadní*, užší i menší.

Kde?

Od něho odbočují polouostrovů: na jih 3 velké a *Polouostrovů* jeden menší, *Istrije*; na z. *Bretonský* a *Normanský* svírají s Velkou Britanií Kanal; na s. *Jutsko*.

Výkres 19.

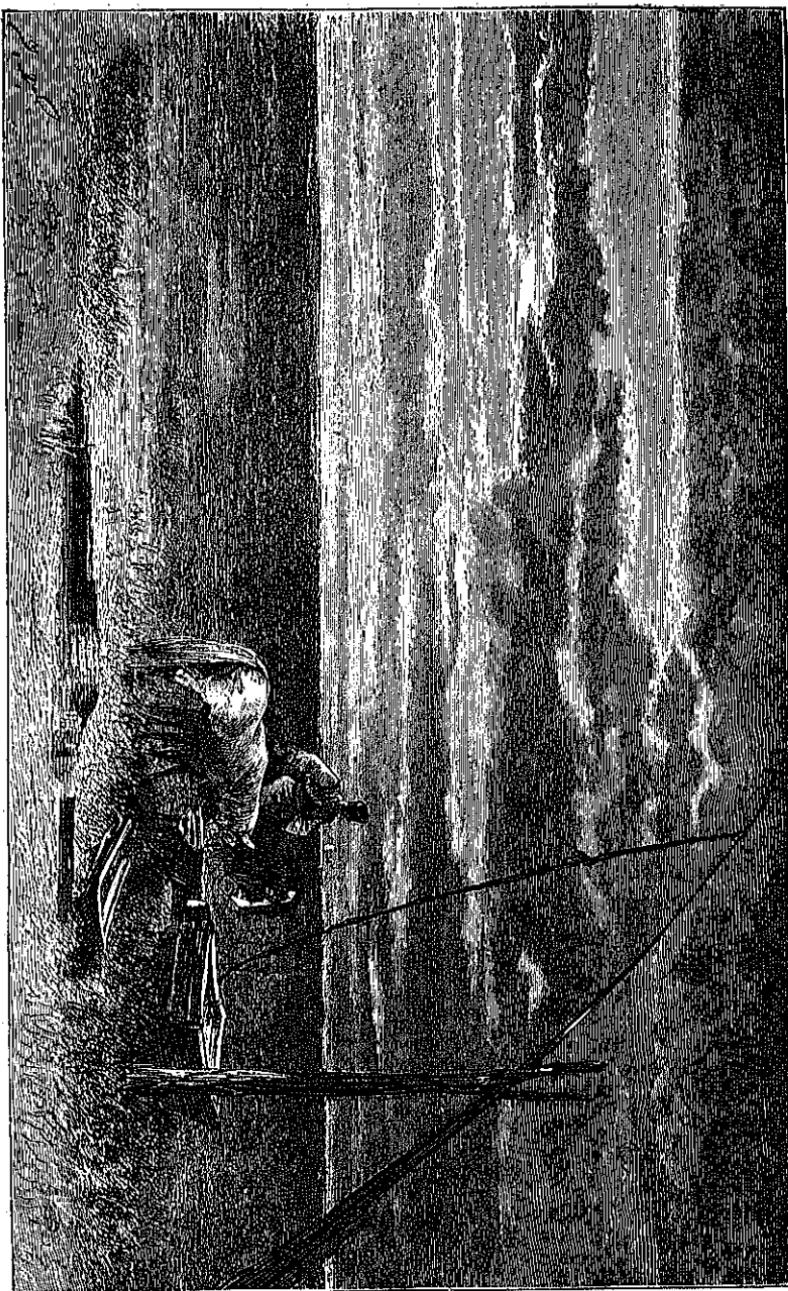

1. U dolního Rónu nížina *Provençalská*.
2. Na z. od vysociny Francouzské *Francouzská*.
3. U Rýnu dolního *Dolnorýnská*.
4. U středního mezi vysocinou Francouzskou a Českoněmeckou *Hornorýnská*.
5. Na s. od vysociny Českoněmecké *Německá* (čili *Germanská*), souvisí na v. s Ruskou.
6. Mezi Alpami a Karpaty *Uherská*.

Páda.
Nížiny.

Úhrnem pne se trup jihozápadní z moří nížinami, dále do vnitř středohorami, pak ku Pádské nížině velehorami alpskými. *Alpy* strmí jako kmen horský, okolo kterého ostatní trup jihozápadní se rozkládá.

Úhrnem.

Krajina z roviny Uherské.

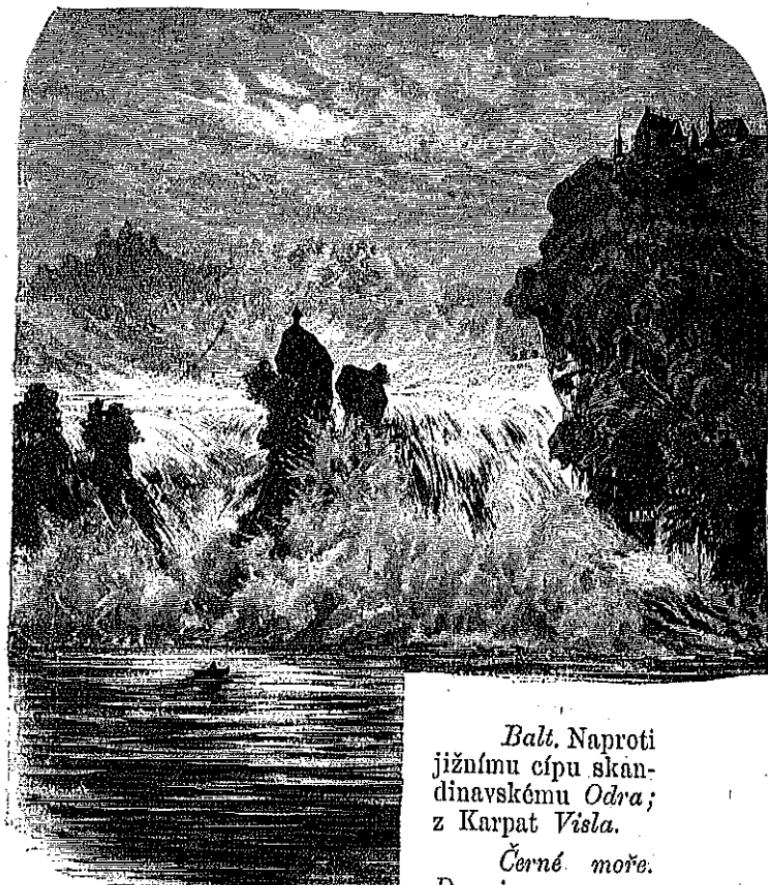
K trupu jihozápadnímu přiléhá: Na j. *Moře Středozemské*, do zálivu *Lion-ského* (= levého) *Rón*, pramení se v středních Alpách, tvoří krásné jezero *Ženévské* a končí ústím deltovým.

Vodstvo:
jednotlivé

Biskajský záliv: ř. *Garonna* pramení se v Pyrenejských a ústí se ústím jednotným, nezavřeným ani kosou ani ostrůvky, čili ústím otevřeným. (*oi* = *ou*) *Loira*.

Kandl: ř. (*Séna*) *Seina*.

Severní Moře. Řeky: mocný *Rýn* tvoří jezero *Bodamské* a ústí se naproti britské Temži; *Vesera*; u samého Jutska ústí se *Labe*, jež pramení se v Krkonoších blízko České Sněžky a pije *Vltavu*.

Balt. Naproti
jižnímu cípu skandinavskému *Odra*;
z Karpat *Visla*.

Černé moře.
Dunaj.

Rýnský vodopád.

Red. Dra. Tilla Učebnice. I.

ubrnem.
Z řek nejmocnější jest Dunaj, pak Rýn; z jezer největší Bodamské; moře jsou vesměs částky oceánu atlantského.

Vzduch.
U zdivu Lionského jest nížina na s. chráněna horami i vane tu vzduch teplý jako v nížinách jihoevropských, že daří se i palmy. *V nížině Francouzské a Dolské* zmírňuje blízký oceán zimy jako na ostrovech Britských, v krajích východnějších vane vzduch drsnější, a to čím výše nad mořem tím chladnější:

Úlohy o Evropě.

O členech.

1. Vytkněme jednotlivé a) ostrovy od Řeckých počnouce, jak po sobě následují a ze kterých moří vynikají; b) též tak polouostrovy.

2. Které ostrovy jsou větší než Kreta (ta 8 tisíc □ km.)?

3. Které polouostrovy jsou větší než ostrov Veliká Britanie?

4. Vytkněme jednotlivé nížiny a) na ostrovech b) polouostrovech, c) v trupu.

5. Vytkněme vysokiny a hory a) na ostrovech, b) na polouostrovech, c) v trupu a které z nich vytékají řeky.

6. Vytkněme jednotlivé hory zvláště a) na ostrovech, b) polouostrovech, c) v trupu.

7. Seřadíme hory ty dle výšky a načrtněme jich diagramm.

O vodstvu.

8. Běžce po břehu mořském vytkněme vnitřní moře, zálivy a průlivy, jak po sobě následují a mezi kterými částmi suchozemskými se rozlévají.

9. Vytkněme jednotlivá vnitřní moře zvláště, zálivy zvláště a průlivy zvláště.

10. Vytkněme jednotlivé řeky: a) kam se ústí, b) kudy tekou, c) z kterých vysodin a nížin vody sbírají.

11. Vytkněme hranici čili předěl: a) mezi poříčími kaspickými a ostatními, b) mezi poříčími černomořskými a ostatními, c) mezi středomořskými a ostatními.

12. Vytkněme jednotlivá jezera větší a ku kterému poříčí které náleží.

13. Vyměřme a) přímky: Volhy, Dunaje, Dněpru a Rýnu, b) délku Skandinavie, pevniny evropské od mysu Roccy až k ústí pohraničné řeky Kary.

O poloze.

14. Ukažeme na mapě, přes kterou část evropskou běží poledník hlavní, přes které části 10tý, přes které 20tý, 30., 40., 50., 60., 70., 80.

15. Přes kterou část evropskou běží rovnoběžka 35tá, přes které části 40tá, přes které 45., 50., 55., 60., 65., 70., přes které sev. točový kruh.

16. a) Vypočteme, kolika km. = 10° poledníkových, když $90^{\circ} = 10000$ km., b) vyměřme, kolika km. na naší mapě = 10° poledníkových, c) vypočteme měřítko naší mapy.

Evropa celkem.

§ 30.

Členy.

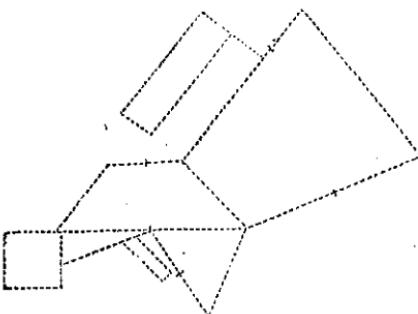
Členy.

Z ostrovů nejseverněji leží země *Františka Josefa*, za 80° s. š.

Ostrov

Z ostrovů nejjižněji leží *Kréta*, pod 35° s. š.

Výkres 20.

Z ostrovů nejzápadněji leží *Island*, pod hlavním poledníkem.

poloha,

Ostrovy evropské obléhají pevninu na všech mořských stranách; jednotlivě *Island* a některé jiné, dvojmo *Veliká Britanie* s *Irskem*, *Sardinie* s *Korsikou*, v souostroví skupeny mnohé.

větkosť.

Evropský ostrov největší jest *Veliká Britanie*, větší 10krát než Morava (ta 22 tisíc □ km.). Po ní největší *Island*, pak *Irsko*. Všecky evropské ostrovy dohromady drží asi 3krát tolik co Veliká Britanie.

Na jih vybíhají polouostrovy 3 veliké a 2 malé, více než na strany ostatní. Z těchto 3 velikých nejvýchodnější rozčleňuje i vypíná se nejrozmanitěji, nejzápadnější rozčleňuje i vypíná se nejméně rozmanitě.

Polouostrovy:
jižní,

Polouostrov největší jest *Skandinavie*, větší než všecky evropské ostrovy dohromady, po něm *Pyrenejský* a *Balkánský*, pak *Apenninský*. Všecky polouostrovy dohromady drží asi 3krát tolik co ostrovy.

dle větrosnosti

Trup prostřírá a úží se od pevniny *asijské* na jz. a západ.

Trup.

Pevnina celá prostřírá se nejdále:

Pevnina.

na s. mysem *Kyn-em*, na j. mysem *Tarifou*,
„z. „ „ *Rocc-ou*, „ severním *Uralem*,
nejdelší směrem na sv. (= 50 stupňům poledníkovým).

Úhrnem rozčleňuje se Evropa i ostrovy i polouostrovy hojně.

Úhrnem.

Půda.

Roviny:
nízké,
z ostrovů ostrov největší, *Veliká Britanie*; z polouostrovů Apenninský rovinou *Pádskou*; trup rovinou *Ruskou*, největší ve vši Evropě.

Vysoké.
Rovinami vysokými jsou: *vypnuliny* roviny *Ruské částečné* a planiny Pyrenejského polouostrova *Staro-Kastilská* a *Novo-Kastilská*.

Pahorkatinami. Pahorkatinami (do 200^m) pnou se jižní *Skandinavie* a jiné krajiny.

Hory:
nejobřírnější,
Horami pne se nejobšírněji: z ostrovů *Island*, *Sicilie* a j., z polouostrovů *Balkanský* skoro všecek, *Skandinavie*, *Apenninský* a *Pyrenejský* většinou, *trup* menšinou.

Nejvyšší. Nejvíše strmí: z ostrovů Sicilie *Etnou* (3300^m), z polouostrovů Pyrenejský *Mulahacenem* (3500^m), všecka Evropa *Mont Blancem* (4800^m).

Vodstvo.

Řeky.

Řeky největší jsou: z ostrovných *Temže*. Ze všech evropských přímků nejdelší mají *Dunaj* a *Volha*, tokem nejdelsím vyvíjí se *Volha* (dvakrát tak dlouhý jak přímlka její), pak *Dunaj*; poříčí největší zabírá *Volha* ($\frac{1}{6}$ vši Evropy), pak *Dunaj*, *Dněpr*.

Jezera. Z jezer největší jest: na polouostrovech ve Skandinavii *Venerské*, ve vši Evropě *Ladoga* (o málo menší než Morava, ta 22 tisíc □ km.), pak *Oněga*. Jezer nejvíce jest v nížinách kolem moře Baltického.

Oumorí. Poříčí řek Pečory, Severní Dviny a řek ostatních do *Severního Ledového moře* tekoucích *dohromady* jsou oumorím jeho. Poříčí ř. Volhy a řek ostatních do Kaspijského plesa tekoucích *dohromady* jsou *okresem vnitrozemského vodstva*. Ostatní půda evropská náleží k oumoří okeanu Atlantského.

Vzduch.

Vzduch.

Poloha. V studeném zemském páse leží jen malá část zemského dlu evropského; v něm $\frac{3}{4}$ roku zima a $\frac{1}{4}$ roku léto, noc nejdelší déle než 24 h. trvá. Ostatní Evropa leží v pásu mírném. V ní čtvero ročních počasí se střídá.

Nejteplejší jsou nížiny *jihoevropské*. Krajiny *západoevropské* ležíce při šírému oceánu mají zimy mírnější a výběc tedy *podnebí mírnější než krajiny vnitrozemské*.
Okresy a patra. 1. Okres *studeného* pásu zemského. V něm do výšky 3 patra: a) I na středohorách leží věčný sněh. b) V *středním* patre

jen mechy, hřejeňsky a zeliny horské. c) *V nejnižším* patře, na nižinách, daří se březové lesy a málokde oves.

Plodiny.

2. *Okres střední*, na jih až k Pyrenejím, Alpám a Balkánu. V něm a) *věčný sníh* jen na velehorách, kromě dvou pater ze studeného pásu ještě d) *patro* lesů jehličnatých, listnatých v létě zelených, obilí a vno.

3. *Okres jižní*. V něm a) *věčný sníh* jen na Etně a na Nevadě. Kromě tří pater předešlých ještě e) *patro* olivy a jiných stromů vždy zelených, jižního ovoce a palmy.

Asie.

Přední Asie.

§ 40.

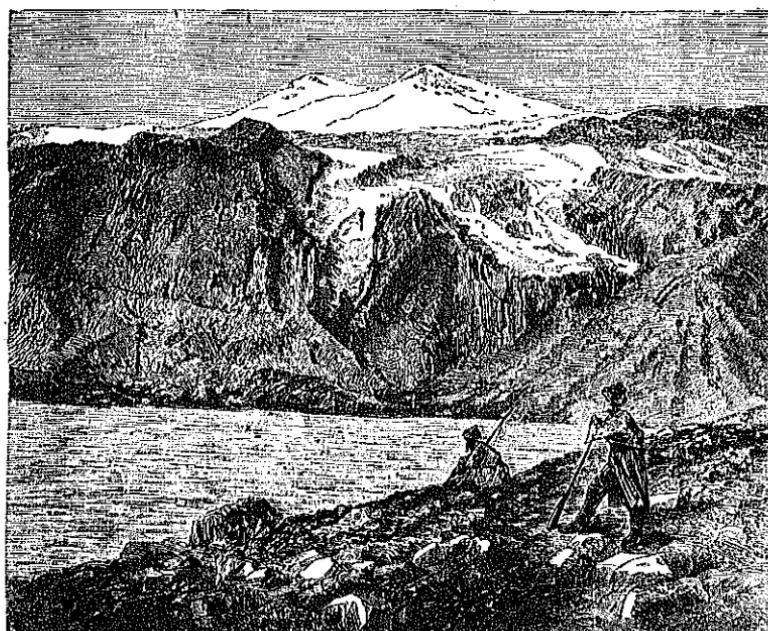
Mezi moře Černé a Středozemské na z. až k Egejskému vybíhá Malá Asie, *polouostrov* obdélníku podobný.

Malá Asie:

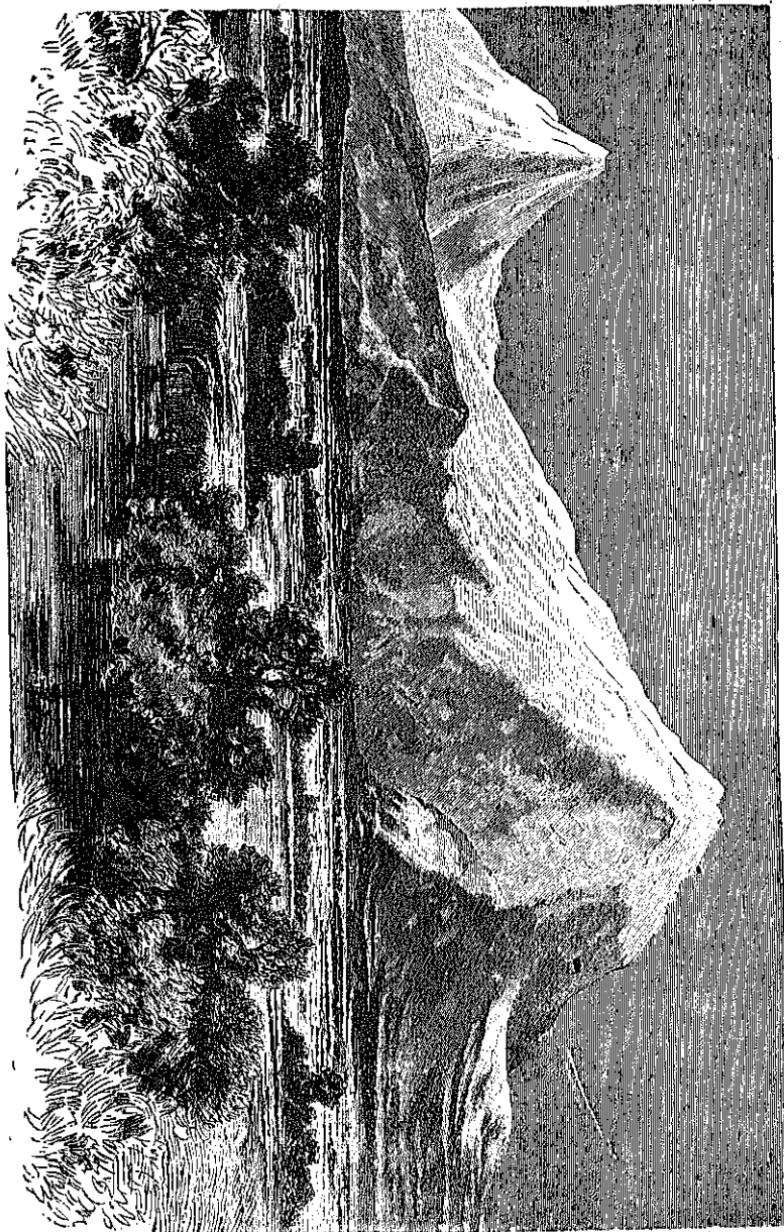
Na j. *ostrov Kypr* a některé menší v moři Egejském. Malá Asie *pne se* skoro samou vysocinou, na jižním okraji strmí pohoří *Taurus*.

Ostrov.

Pohoří.

Elbrus se strany jižní a část ledovce Asanského.

Ararat (Velikiy a Malyy).

Do moře Černého teče *Kisil* velikou oklikou, největší to řeka v Malé Asii.

řeky.

Na jv. vybíhá polouostrov *Arabie*.

Arabie.

Arabie *pne se* skoro samou rovinatou vysočinou. Roviny ty jsou dletem písčité pouště, dletem suchopárné stepi. Od Afriky dělí ji podlouhlé moře *Rudé* a průliv *Mandeb*, od ostatní pevniny asijské záliv *Perský*, vesměs to částky moře *Arabského*.

Trup:

Kavkaz.

V trupu Přední Asie pnou se vysočiny:

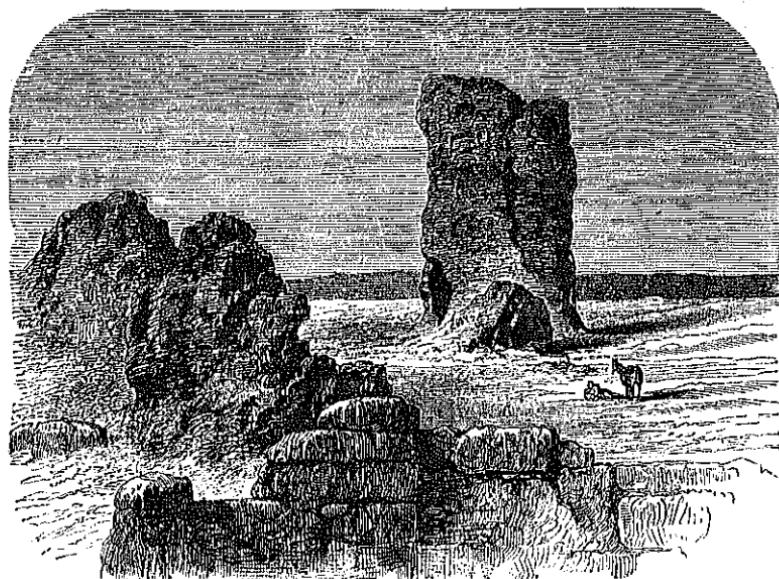
a) Od Kerčského průlivu na jv. k jezeru Kaspickému pohoří Kavkazské, dlouhé jak Alpy (1111 km.). Věčnosněžný *Elbrus* vyšší než evropský Montblanc (ten 4800^m) jest nejvyšší hora kavkazská.

b) Na jih od něho velehorská vysočina Arménská, souvisí na z. s Maloasijskou. Na ní strmí *Ararat* výše než Elbrus.

c) Podél nejvýchodnějšího středomořského břehu Syrská vysočina, na ní hory *Libanon* a *Antilibanon*.

Iran.

d) Mezi zálivem Perským, jezerem Kaspickým, na v. až k rovině Indské vysočina Iran-ská. Po krajích iranských strmí hory, u jezera Kaspického věčnosněžná vyhaslá sopka *Demavend*, výše než arménský Ararat, nejvyšší celé vysočiny Iranské, uvnitř šíří se hlavně rovinami jako Arabie.

Babylonské sříceniny v nižině Mesopotamské.

Nížina.
Mezi Iranem a vysočinou Syrskou nížinou *Mezopotamská*, na jihu od Antilibanonu *proláklina Mrtvého moře*, úzká, ale 400^m pod hladinu mořskou prohnutá.

Řeky.
Do Kaspického jezera *Kur*, odděluje Kavkaz od vysočiny Arménské. Do Perského zálivu dvěcata *Eufrat* a *Tigris*, vytékají z vysočiny Arménské a zavlažují nížinu Mezopotamskou. Do prolákliny Mrtvého moře teče s Antilibanonu řeka *Jordan* a tvoří jezero *Mrtvé moře*.

Úhrnem.
Celá Přední Asie, jihozápadní čtvrt zemského dílu asijského, rozděluje se ve dva veliké polouostrovy a pne se hlavně vysočinami šířími, na mnoze pustými, nejvíše sopečným Démavendem.

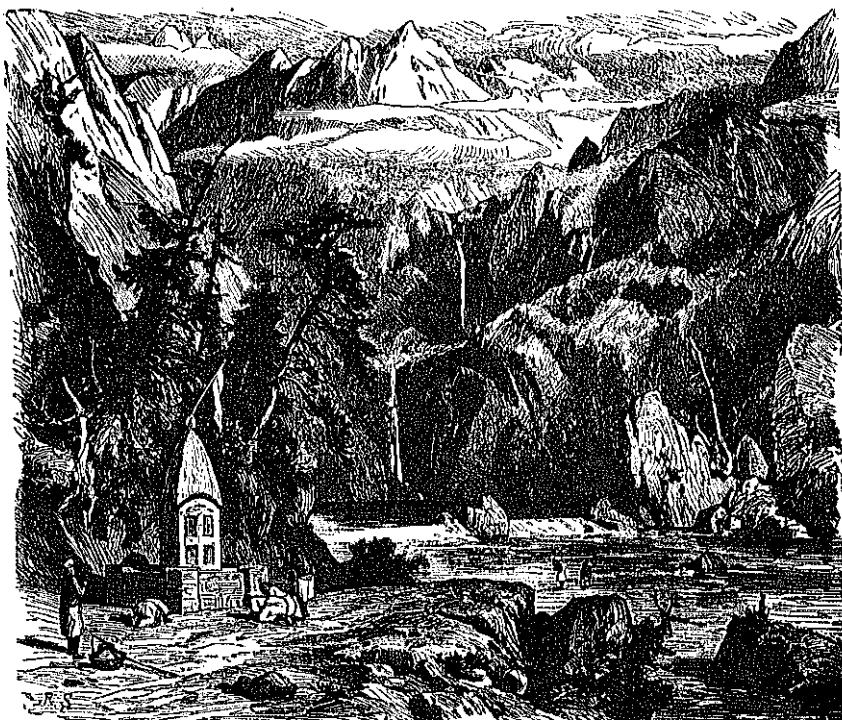
§ 41.

Indická Asie.

Přední I.

Kde.

Od Arabie východně vybíhá na jih polouostrov Přední Indie i ouží se v cíp.

Pramenisko řeky Gangu.

K jižnímu cípu jejímu druží se o. *Ceylon*.

Přední Indie pne se na j. vysocinou, která *Dekan* sluje a na záp. i vých. kraji horami jest ovroubena, Západními a Východními to *Ghaty*.

Mezi Dekanem a Iránem nízí se rovina *Indská* a mezi Dekanem a velehorami *Him-alaj-ským* (= obydli věčného sněhu) nízká rovina *Hindustanská*. Z Himalají nejvýše strmí hora (*Ivrístova*) Everestova (8800^m).

Z Himalají vytékají řeky: a) do nížiny Indské a Arabského moře *Ind*, b) do veletírodné nížiny Hindustanské *Ganges* a *Brámaputra*, obě deltu společnou a velerozsáhlou do sev. cípu *Bengalského* zálivu se ústí.

Zadní Indie.

Na jv. naproti o. *Borneu* vybšíhá Zadní Indie, i vysýlá na jih menší a štíhlý polouostrov *Malaku* skoro až k rovníku.

V Zadní Indii postupují hory na jv. několika řadami. Mezi horami těmito prohýbají se dlouhá údolí a těmito tekou dlouhé řeky, nejdelší *Mekong* do *Jižního Čínského* moře.

Indické ostrovy.

1. Veliké Sundajské: a) Od polouostrova Malaky průlivem *Malackým* oddelen o. *Sumatra*, podlouhlý na jv. b) Na v. se táhne menší *Java*. c) *Borneo*. d) Na v. od něho *Celebes*, rozčleněuje se ve 4 štíhlé polouostrovy. Všecky čtyři Veliké Sundajské ostrovy strmí velehorami, některé z velehor těch jsou sopky, vysoké jak sicilská Etna (ta 3300^m), nejvýše strmí *Sumatra*, až 4700^m vysoko (čili jen o 100^m níže než evropský Mont Blanc).

2. Od o. *Javy* na v. postupují Malé ostrovy *Sundajské*, největší jest *Timor*.

3. Mezi Celebesem a Novou Guineou *Moluky*, největší z nich *Džílolo* podobá se Célebesu.

4. Na s. *Filipínské ostrovy*, největší *Luzon*.

Skoro všecky indické ostrovy ční z moře vysoko, mnohé sopkami. Všecky jsou hojně ovlaženy a velmi úrodnny.

Mongolská Asie.

Od o. *Luzonu* na sv. ostrovy *Japonské* uzavírají dlouhou řadou moře *Japonské*. Prostřední z nich, *Nipon*, jest největší. Na něm strmí věčnosněžná sopka *Fusi* (skoro 4000^m).

Ostrovy:

Páda.

Vodstvo.

Zadní I.

Členy.

Páda.

Ostrovy:

Sundajské Ve-
liké.

Ostatní.

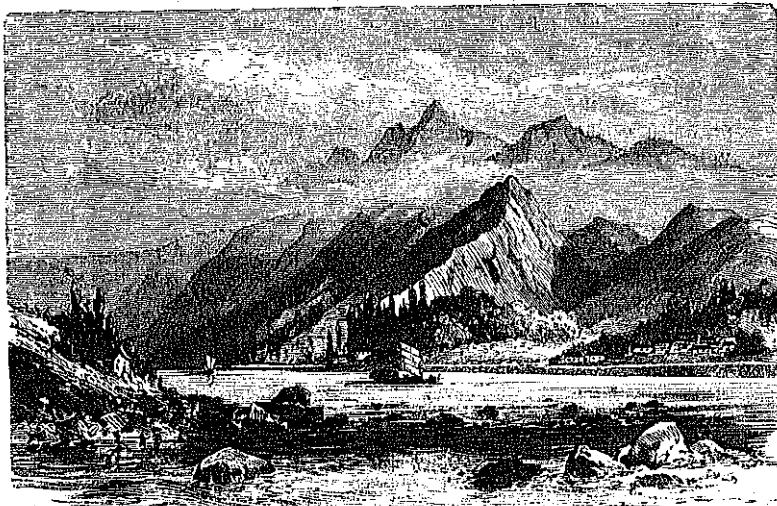
Uhrnem.

§ 42.

Ostrovy:

Polouostrov. Polouostrov *Korea* vybíhá na jih mezi moře Japonské a Žluté.

Nižina. Ze Žlutého moře vyniká šírá nižina Čínská, Ji zavlažují veletoky *Hoang-ho* a *Jang-ce*.

Krajina u řeky Jang-ce.

Vysocina Mongolská: 1. Na vých. okraji horstvo *Jyn-ling*, od něho vybíhá na v. k nižině Čínské mezi řekami *Hoangho* a *Jangce Pe-ling*, jižněji *Nan-ling*.

Vys. Tybotská. 2. Mezi Himalajem, který lemuje okraj jižní, a *Kuenlyn-em* vysocina Tybotská, souvisí na z. pohořím *Hindukuš-em* s vysocinou Iranskou.

Vysoké Tatarsko 3. Mezi Kyenlynem a *Tan-Šan-em* Vysoký Turkestan, jej protéká ř. *Tarim* do plesa *Lob-u*.

Altaj. 4. Na sev. okraji Mongolské vysociny Altajské horstvo veleobširné.

Planina Mongolská. 5. Mezi Altajskými a Kytajskými horami rovinatá planina Mongolská, na ní poušt *Gobi* (= poušt).

Vys. Mančurská 6. Na sv. až k moři Japanskému vysocina Mančurská z ní vytéká ř. *Amur* do moře *Ochotského*.

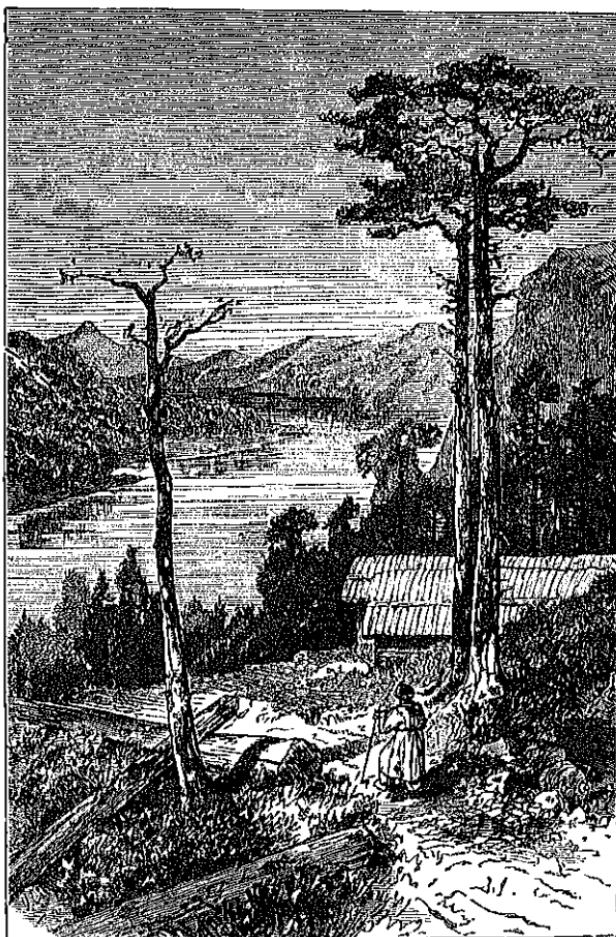
Úhrnem. Celá Mongolská Asie vypíná se od nižiny Čínské až k Iránu, od Himalají až do Altaje, a to kromě Čínské nižiny skoro samými velehorami a planinami, nejvíše h. *Everestovou* a zabírá dobrou čtvrtinu pevniny asijské.

Severozápadní Asie.

§ 43.

1. Od jezera Kaspického na v. šíří se *nízká roviná Turanská*, dále na v. stoupá k vysočině Mongolské hornatina *Turanská*. Ji ovládají řeky *Amur* a *Syr* tekoucí do plesa *Aralského*, ale jen částečně, část je stepí suchopárnou a pouští.

Turansko.

Krajina u řeky Amuru.

2. Od Severního Ledového moře šíří se až k ho- Sibiřská nížina
rám Altajským nížinám Sibiřská i souvisí s nížinou Tu-
ranskou. Ji protékají řeky: a) *Ob*, jenž pije zleva po-

bočku *Irtyš*, ústí se do chobotu Ob-ského, kterýž jest částí moře Kar-ského. b) *Jenisej*, pije z prava tři mocné pobočky jménem *Tungusky*. Horní Tunguska protéká horské jezero *Bajkalské*. c) *Lena*. — Všecky tyto Sibiřské řeky přitékají ze sev. hornatého okraje vysočiny Mongolské.

Kamčadka.

Polouostrov Kamčadka pne se velehorami, namnoze sopečnými, sopka *Ključevská* strmí výše než niponský Fusi (ten skoro 4000^m).

Úlohy o celé Asii.

Členy. 1. Vytkněme z mapy řadou členy: a) ostrovy, b) polouostrovy, pak trup pevninský.

Půda. 2. Vytkněme z mapy co do výšky a) nížiny, b) vysočiny, c) jmenované jednotlivé hory.

Vodstvo. 3. Které řeky stékají s vysočinou Mongolské?

4. Vytkněme po řadě: a) jednotlivá jezera a jejich řeky, b) jednotlivé řeky, jich poříčí (vysočiny a nížiny) a ústí, c) jednotlivé částky mořské, d) oceány a jich oumociř.

Položka. 5. Přes které části asijské běží čáry a) sev. točový kruh, b) sev. obratník, c) rovník, d) poledník 90°, jenž vých. polokouli půlí.

Výkres 21.

§ 44:

Členy.

Ostrovy.

Asie celkem.

Členy.

Ostrovy asijské leží od pevniny na jv. nejčetněji, pak na v. Největší asijský o. jest Borneo, pak Sumatra, Nipon, Celebes.

Polouostrov.

Pevnina vybíhá v polouostrov na jih 3, na v. 2, na z. 1, vesměs veliké.

Rozdlenění.

Asie rozčleňuje se tedy v ostrovy i polouostrovy hojně.

Půda.

Půda.

Jednotlivě.

Nejhlbší asijská prohlížka jest u Mrtvého moře (~ 400^m). Nejrozsáhlejší nížina jest Sibiřská, pak Transká, nejrozsáhlejší vysočina jest Mongolská, pak Iran. Nejvyšší hora ostrovná jest na Sumatre (4700^m), nejvyšší v celé Asii *Everestova* (8800^m).

Úhrnem pnou se do výšky ostrovy vysočinami, polouostrovy většinou vysočinami, trup též většinou vysočinami. Vysočiny jsou částečně rovinaty čili planinami, planiny částečně pouštěmi.

Úhrnem.

Vodstvo.

Největší řeka jest *Ob*, pak Jenisej, vůbec teče v Asii veletoků četně. Největší jezero jest Kaspické, pak Aralské. Vůbec jest Asie kromě planinských pouští a stepí hojně ovlázena.

Vodstvo.

Řeky.

Jezera.

Reka Jenisej

Asii oblévají oceany: *Atlantský*, *Indický*, *Tichý* a *Severní Ledové moře*, úhrnem čtyři. Z nich oumorí největší zabírá Severní Ledové moře.

Oceany.

Vzduch.

Na ostrovech Indických, pak v celé ostatní Indii vane vzduch nejteplejší a přinášeje od moře hojnou

Vzduch.

Jednotlivě.

vláhu, spůsobuje velikou úrodu. Palmy, hřebíčky, pepř a jiné koření, bavlna a jiné ještě horkopásmové rostliny daří se tam velehojně. Na planinách Přední Asie vane vzduch suchý a horký. Na planinách Mongolských v létě vedro a v zimě sněhy; v sev. Sibiři studeněji jest ještě než v sev. evropském Rusku, zvláště v končinách severních, nejstudenějším severním větrům otevřených... Úhrnem vane v Asii vzdach *velmi rozmanitý* i teplotou i vláhou.

Úhrnem.

§ 45.

Severní Afrika.

Ostrovy.

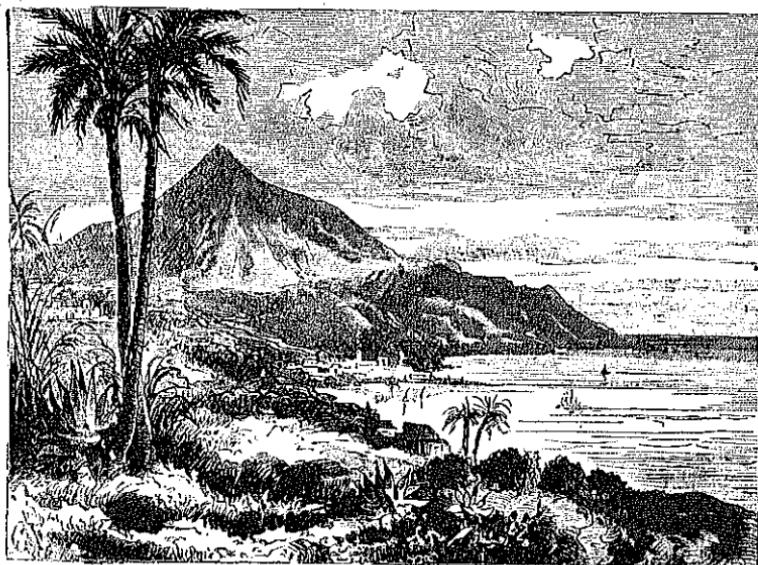
1. Od Pyrenejského polouostrova na z. *Azory*.

Mezi Azory a pevninou africkou o. *Madejrské*.

Na jih od nich *Kanary*: a) Od hlavního poledníku na z. o. *Ferro*, b) na v. *Tenerifa* strmí špičatou homolí značně výše než nejvyšší evropská ostrová hora Etna (ta 3800^m). Z ostrovů těchto pocházejí naši kanárci.

Moře.

Středozemské moře zalévá se do ní uprostřed sev břehu *Malou* a *Velikou Syrt-ou*.

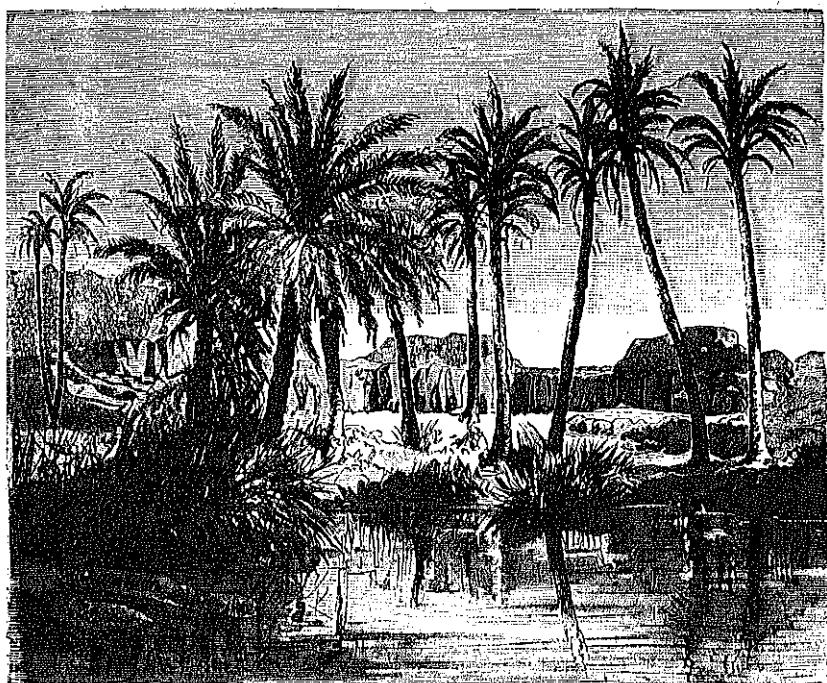
Štít tenerifský.

Na z. od Malé Syrty postupuje vysočina *Berberská*, Sov. vysočiny řekami a solnými plesy ovlažená, na ní pne se pohoří *Atlas*.

Na jih od obou Syrt pne se suchá *planina Tri-poleská* a na v. menší planina *Barka*.

Na jih od tří severo-afrických vysočin šíří se vele-rozsáhlá poušť *Sahara*, na v. skoro až k údolí ř. *Nilu*, po většině bělým drobounkým pískem pokrytá. Jen některá údolí a kotliny jsou podzemními prameny ovlaženy a úrodný, ty pak slují *oasy*. V Sahaře nikdy neprší, obloha klene se vždy jasná, a zastírá se jen, když vítr, *Chamsin* řečený, drobounký písek zvedne a jako mraky pohání.

Sahara.

Oasa z východní Sahary.

Od dlouhého nilského údolí na v. pne se pustá Na v. od Sahary *planina Arabská* až k Rudému moři.

Střední Afrika.

§ 46.

Od západní Sahary na jih pne se *vysočina Kong-ská*, Kong-ská vysočina, z ní vyniká pohoří *Kong-ské*. Z ní stékají řeky:

do vnitřního kouta obšírného zálivu Guinejského veletok *Niger*, na z. *Senegal* a menší *Gambie*.

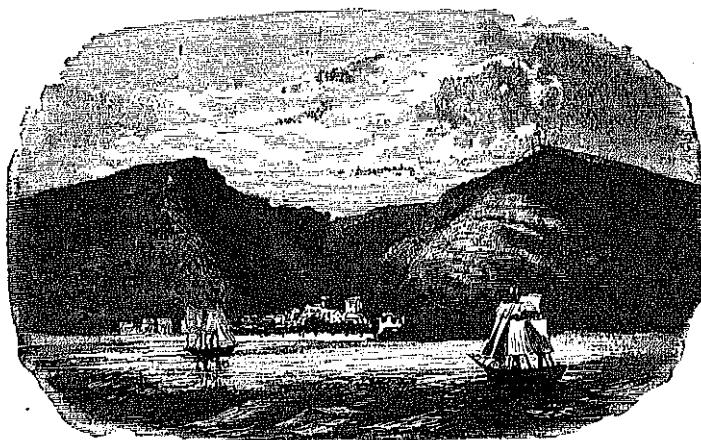
Členy na z. U nich krajina *Senegambie*, mezi nimi vybiflá (mys Zelený) *Cap Verde*. Naproti němu ostrov *Kap-verd-ské*.

Čadsko. Od vysočiny Kong-ské na v. snižuje se půda a vodstvo stéká do plesa *Čad-ského*. Krajina ta sluje Čadsko.

Krajinu na v. od Čadska až k Rudému moři protéká veletok *Nil* a jeho pobočky. Krajiny od Senegambie na v. až k Nilu slují úhrnem *Sudan*.

Habes. Nil přítéká z rovníkových jezer *Ukereve* a *Muturu*. U samého moře Rudého pne se vlehororská vysočina *Habes-ská*.

Členy na v. Na v. vybiflá polou. *Somalský*, mys *Gardafuj*. Naproti němu o. *Sokotora*.

Ostrov sv. Heleny.

§ 47.

Jižní Afrika.

Ostrovy. Na z. v šírém atlantském oceáně osamělý o. sv. *Heleny*, na němž císař Napoleon I. skonal.

V Indickém oceáně: 1. *Madagaskar*, strmý velehorami. 2. Od něho na v. *Maskareny*, na sz. *Komory* uzavírají průliv *Mozambický*. Na sv. jiné drobnější ostrovy.

Pevnína. Pevnína pne se vysočinou velerozsáhlou, která sluje *Jihoafrickou*. Na vých. jejím kraji blíže rovníku strmý velehora *Kilima-ndžaro* (nad 6000^m vys.), i v horkém tom podnebí věčným sněhem pokrytá.

Roky a jezera. Do Mozambického průlivu ř. *Zambezi*, pije výtok jezera *Njassy*. Jezera *Tanganjika* a *Bangweolo*. Z nich a

z jezer jiných sbírá vody veletok *Kongo*, a ústí se do zálivu Guinejského. V jižním cípu ř. *Oranje*.

Dračí hory.

Úlohy o Africe.

1. Opakujme členy africké.
2. Vytkněme a) nížiny, b) vysočiny, c) jmenované hory.
3. Vytkněme a) části mořské po řadě a mezi kterými částmi zemskými leží, b) řeky, které do nich se ústí, c) předél vodní mezi oumořím atlantským a oceánem Indického.
4. Opakujme jezera.
5. Kterými částmi probíhají čáry a) sev. obratník, b) rovník, c) jižní obratník, d) poledníky hlavní, 40., 70.?
6. Vypočítejme délku poledníku 40ho uvnitř pevniny africké.

Členy.
Předa.
Vodstvo.

Poloha.

§ 48.

Ostrovy.

Ostrov *Madagaskar* jest asi tak velik jako říše rakouskouherská (ta □ km. 624 tisíce) i jest větší než

všecky ostatní ostrovy dohromady. Ostrový africké úhrnem jsou zemského dílu afrického částí jen velmi malou.

Pevnina.
Členy.

Půda.

Vodstvo.
Roky.

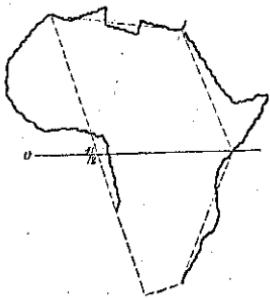
Jezern.

Okeany.

Poloha.

Vzduch.

Výkres 22.

Pevnina vybíhájen v jeden polouostrov i rozděluje se tedy velmi chudě.

Nížinou jest jen západní Sahara a Senegambie, ostatní Afrika skoro všecka pne se vysočinami. Vysočina nejrozsažlejší jest Jihoafrická. Nejvyšší africká hora je Kilima-ndzaro 6000m.

Reka Nil pramení se v j. Africe, směruje klikatě se v

nouc na s., teče daleko před ústím bez poboček a ústí se obřínnou deltu naproti ostrovu Kypru. Nil vyvijí se tokem skoro jako $\frac{2}{3}$ poledníkového kvadrantu dlouhým. Nil jest z afrických řek největší. Jezero Ukerewe jest ze všech afrických jezer největší.

Afriku okeany oblévají Indický a Atlantský, úhrnem jen dva. Z nich zabírá Atlantský omoří mnohem větší než Indický.

V jižním mírném páse leží Afrika částí malou, v severním mírném větší než v jižním, ale v horkém páse zemském částí největší. Vzduch vane v celé Africe horký, kromě hřbetů a vrcholů velehorských, v Sahare vedro suché i v krajinách okolních, když do nich od Sahary vane vítr Chamsin.

Amerika.

§ 40.

Severní Amerika.

Členy:
Arktické ostrovy.

a) O. Grönland zasahuje do mírného zemského pásu jen jižním cípem, i pokryt jest namnoze věčným sněhem a ledovci. Do vých. pobřeží zalévá se dlouhý chobot císaře Františka Josefa, a u něho strmí velehora Petermannova. b) Na sz. Presidentova Země, nejsevernější to ostrov známý. — Celé souostroví Arktické jest velmi studené.

Labrador.

Naproti o. Grönlandu vybíhá pevninský polouostrov Labrador mezi zálivy (Höcn-) Hudson-ský a Vavřincův.

Na v. klikatobřehý ostrov *Nový (Faundlend)* Fundland
a jižněji menší polouostrov *Nové Škotsko*.

Chobot císaře Františka Josefa.

K Západní Indii vybíhá nízký polouostrov *Florida* mezi záliv ($\alpha = ch$) *Mewický* a šírý okean Atlantský.

Florida.

a) Do Tichého okeanu na jih vybíhá štíhlá *Kali-fornie* a b) na z. též štíhlá *Aljaška*, která s ostrovovými *Aleutky* uzavírá moře *Beringovo*.

Na s. do Arktického souostroví vybíhá *Boothia Felix*, na ní magnetická severní točna.

Okolo Hudson-ova zálivu šíří se *nížina Arktická*, *Trup. Nižina Arktická,* Na ní v záp. končině Veliké *Medvědě jezero*, ř. ($a = e$) *Makenzie* a vůbec mnohé řeky a jezera.

Podél šrého Atlantského okeanu nízka *rovina Atlantská*, *rovina Atlantská,*

Od Mexického zálivu na sever skoro až k rovině *Mississipká*.
Arktické *rovina Mississipká*, ji protéká od s. k jihu ř. *Missisípi* a svažuje s pohořkami šíré bezlesé travnaté stepi čili *prerie* i vzdělanou půdu.

Mezi nížinou Atlantskou a Mississipkou středohory *Alleghany*, *Alleghany.*
(*Eligény*) Alleghany.

Na vypnulině mezi nížinou Mississipkou a Ark.-Jezera Kanadské.
tickou *Jezero Hořejší* a 4 ještě jiná jezera *Kanadská*.
Ze 4ho, jménem (Iri) *Erie*, do 5ho teče mocná ř. *Niagara*,

vrhá se s vysoké skály velehlučným vodopádem. Z tého jezera vytéká ř. Vavřincova do zálivu Vavřincova.

Niagarský vodopád

Od nížiny Missisipské a Arktické na z. až k Ti-
chému oceánu vysočina ($l\acute{l} = l\acute{y}$) *Kordiller-ská*. Na jejím vých. kraji *velehoru Skalisté*, ostatně mnohá pohoří i planiny. Z Kordiller stéká do nížiny Arktické Makenzie a jiné řeky, ř. *Missouri* ústí sé do Missisipi, mocnější než tento. Do zálivu Mexického ř. *Grande*, liší Ameriku Severní od Střední. Do zálivu Kalifornského *Kolorado*, na z. ř. *Sakramento* a *Kolumbie*, na planině *Velké jezero Solné* a j.

Vysočina Kordiller-ská.

Krajina z Kordiller severoamerických.

Střední Amerika.

§ 50.

1. *Velké Antily*: o. *Kuba* uzavírá záliv Mexický, od Západní Indie. Florida oddělen průlivem *Floridským*, na j. *Jamaika*.

Na v. *Haiti*, na v. *Porto Riko*. Největší je Kuba. Všecky jsou hornatý, hojně ovlaženy.

2. Od Porta Riky na j. *Malé Antily* do oblouku k jižní Americe, poslední z nich sluje *Trinidad* a jest z nich největší.

3. Od Kuby na sv. *Bahamy*, korálové.

Antily Veliké a Malé a Bahamy *dohromady* slují Západní Indie.

Pevnina. Od ř. Granda na jih až k šiji Panamské : Naproti Kubě vybíhá polouostrov (*y = ch*) *Yukatan*. Pevnina pne se horami *Kordillerskými*. Z nich na z. od Yucatanu strmí sopka *Popokatapetl* a sopky jiné.

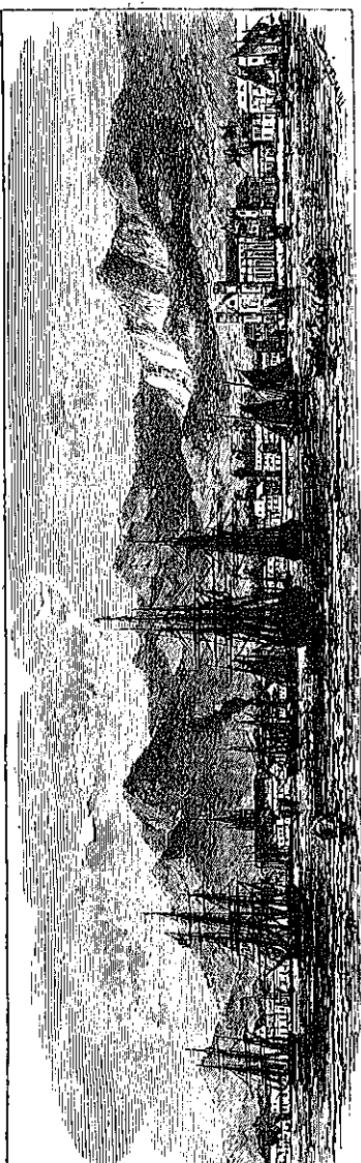
§ 51. Jižní Amerika.

Členy. K jižnímu cípu druhí se *Falklandy* a Ohňová země končící na jv. mysem *Hoornovym*.

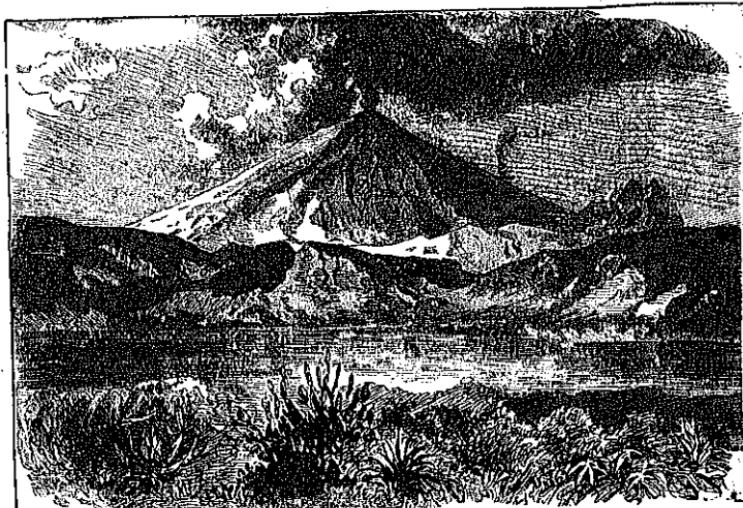
V polouostrovu pevnina Jihoamerická se nerozčleňuje.

Kordillery. Podél celého západního břehu běží pásmité velehory *Kordillery*. Skoro uprostřed jich délky strmí h. *Sorate* (7500 m.). Na blízku jezera *Titikaka* velevysoko nad mořem položené. Severněji na planině *Kordillerské sopky* homolovité *Kotopaxi*, *Cimboraso* a j. Od severních po-

Ostatní vysociny a nížiny.

Trinidad.

Cotopaxi.

hoří Kordillerských oddělují ($ll = l$) *Lljanos Orinocké* (stepi bezlesé) *hornatinu Guyanskou*. Mezi ní a rozsáhlou *hornatinou Brasílskou* šíří se nízká *rovina Marañonská*, veletokem *Marañon-em* a četnými pobočkami jeho hojně ovlázená, na ní *Selvy* (= lesy). Mezi vysočinou Brasílskou a Kordillerskou dlouhá nízká *rovina La Platská*, na ní *Pampy* (bezlesé travnaté stepi), které ř. *La Plata* hojně ovlážuje.

Marañon pramení se v horách Kordillerských nedaleko oceánu Tichého, teče napřed podélním údolím velehorským, pak protéká šírou nížinou po něm nazvanou, pije pobočky mnohé a veliké, některé větší než veletok Dunaj a ústí se dvěma širokými hrdly pod rovníkem. Levá pobočka *Rio Negro* spojuje jej s řekou Orinokem. Poříčí jeho zabírá $\frac{1}{4}$ jižní Ameriky.

Marañon.

Úlohy o Americe.

1. Opakujme pořadím členy: a) ostrovy, pak b) polouostrov.
2. Opakujme: a) nížiny, b) vysočiny, c) jednotlivé hory.
3. Opakujme části mořské, jezera a řeky, kde do nich se ústí, z kterých vysočin která vody sbírá a vytkněme vodní předěl mezi omořimi tří oceánů.
4. Přes které části americké běží mathematicalé čáry: a) severočkový kruh, b) obratník severní, c) rovník, d) obratník jižní, e) 90° poledník západní.
5. Vypočítejme délku poledníku 50° uvnitř Ameriky.

Členy.

Páda.

Vodotv..

Počta.

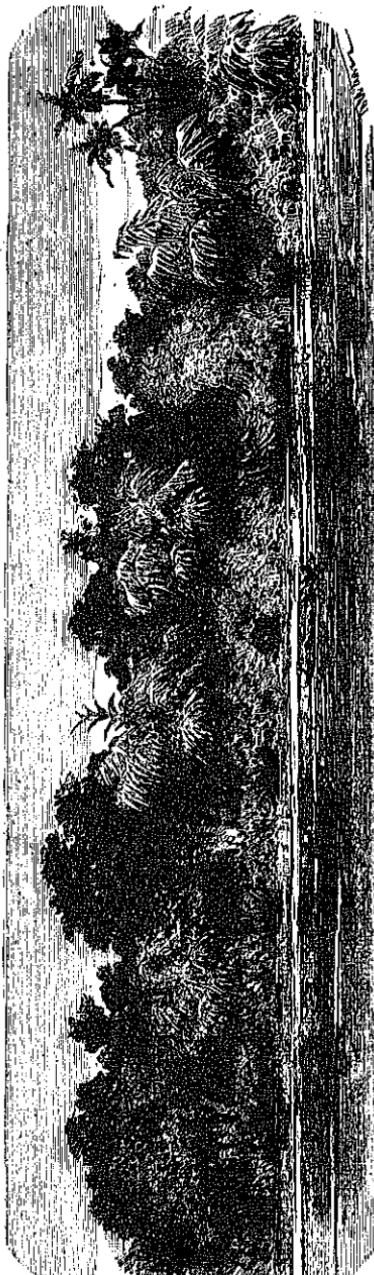
§ 52. Amerika celkem.

Ostrov. Z ostrovů amerických největší jest Grönland, větší než všecky ostatní dohromady. Z polouostrovů největší jest Labrador, ale menší než o. Grönland. Uhrnem jest členů u jižní Ameriky velmi málo, u celé Ameriky nemnoho.

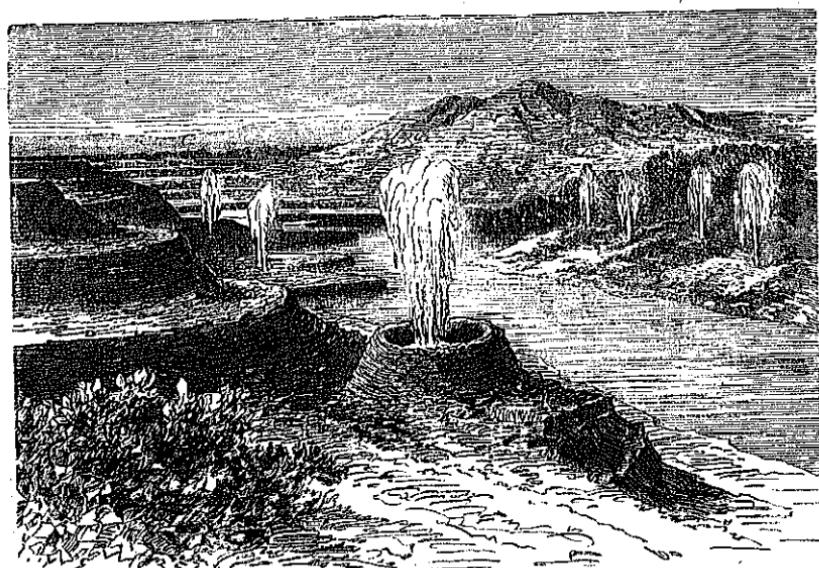
Páda. Nížina nejrozsáhlejší jest Arktická, pak Marañonská. Výsočina nejrozsáhlejší Kordillerská, postupuje od mysu Hornova celou Amerikou až k Sev. Ledovému okeanu. Nejvyšší hora americká je Sorate (7500 m). Uhrnem jest nízin více než výsočin.

Vodstvo. *Roky.* Řeka Marañon jest největší, po ní Missisipi, pak La-plata. Jezero Kanadské Horější jest největší Ameriku oblévají okeany Tichý, Atlantský a Severní Ledové moře, úhrnem tři. Oumorí atlantské jest mnohem větší než oumorí obou ostatních okeanů.

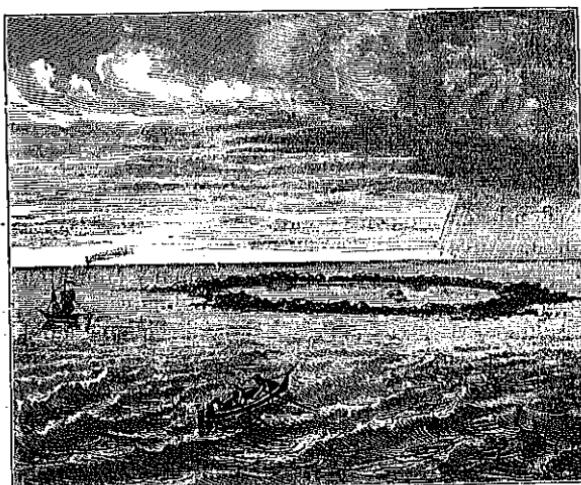
Vzduch. V sev. končinách Arktického souostroví vane vzduch nejstudenější, tam průlivy mořské někdy ani v létě nerozmra-

Břeh marañonský pralesem porostlý.

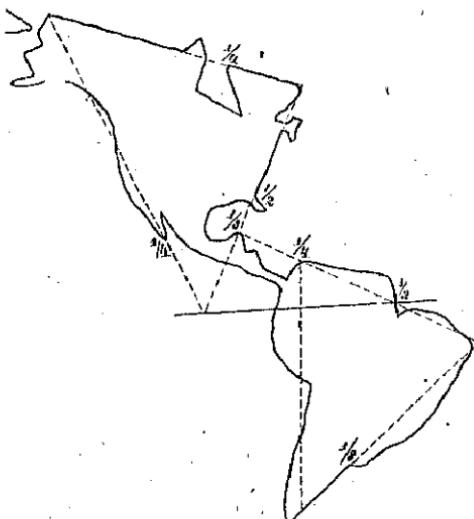

Přirozené vodotrysky na Novém Seelandě.

Koralový ostrov kruhový s jezerem či atolem.

Výkres 28.

znou. V nižině Marañonské u rovníku vane vzduch nejhorčejší, ale jsa vlhč než ve vnitřní rovníkové Africe, neprází přece takým vedrem. *Uhrnem* vane v Americe, že ve 4 zemských pásech se šíří, vzduch velmi rozmanitý.

Australie.

O s t r o v y.

§ 53.

1. (Sendvič-) Sendvič-ské: *a)* Pod 20. sev. rovníku Sandvičeské. noběžkou o. Havaii. Na něm strmí sopečná velehora (Kf) Kea (4200^m), o málo nižší než evropský Montblanc. Havaii jest největší z ostrovů (Sendvič-) Sendvič-ských. Celé to souostroví leží v šírém oceáně Tichém daleko ode všech tří pevnin zemských.

2. Od pevniny na jv. Nový Seeland, dva ostrovy skoro tak veliké jako Veliká Britanie, strmí horami žlatodolnými.

N. Seeland.

3. Nová Guinea jest hornata a dosud málo známa.

N. Guinea.
Ostatní.

4. Ostatní ostrovy australské rozloženy jsou od pevniny na s. a v.; jsou menší a jest jich několik tisíc. Mnohé z nich jsou ostrovy korálové.

Pevnina.

§ 54

Pevnina australská. Na s. vybíhá naproti Nové Šíleny a moře Guinei polouostrov *Yorkský* mezi zdív *Karpentarský* a moře *Koralové*, mysem *Yorkským* svírá průliv *Torresův*. Průliv *Torresův* spojuje Indický oceán s Tichým.

Na jv. pnou se *Modré* hory, nejvýše h. *Kościuszкова*, ale jen do poloviční výšky sopečné Keje, ostatně šíří se rovinami, mnohé krajiny dosud jsou neznámý.

Od hory *Kościuszkovy* teče ř. (*Morre*) Murray do zálivu *Jihoaustralského*, jenž jest částí Indického oceánu. Murray jest největší řekou australskou. Od jejího ústí na sz. jezero *Torrens* a j.

Do výšky.

Vody.

Úlohy.

1. Vytíkňeme částky oceánu a) Indického, b) Tichého, a mezi kterými částmi suchozemskými leží.

2. Vyčteme z mapy ještě některá souostroví.

Číleny.

3. Kudy probíhají: sev. obratník, rovník a jižní obratník, kudy poledník 180°?

Poloha.

4. Vyměřme největší délku a) pevniny, b) Nové Guineje.

Australie celkem.

§ 55.

Největší australský ostrov jest *Nová Guinea*, větší než všecky ostatní dohromady, ač jest jich několik tisíc.

Číleny.

Pevnina rozčleňuje se jen jedním větším polouostrovem, tedy velmi chudě (jako Afrika).

Výkres 24.

Do výšky pne se pevnina šíře nížinou než vysočinou, některé ostrovy pnou se výše než celá pevnina. *Nejvyšší* hora australská jest *Kea* 4200^m.

Páda.

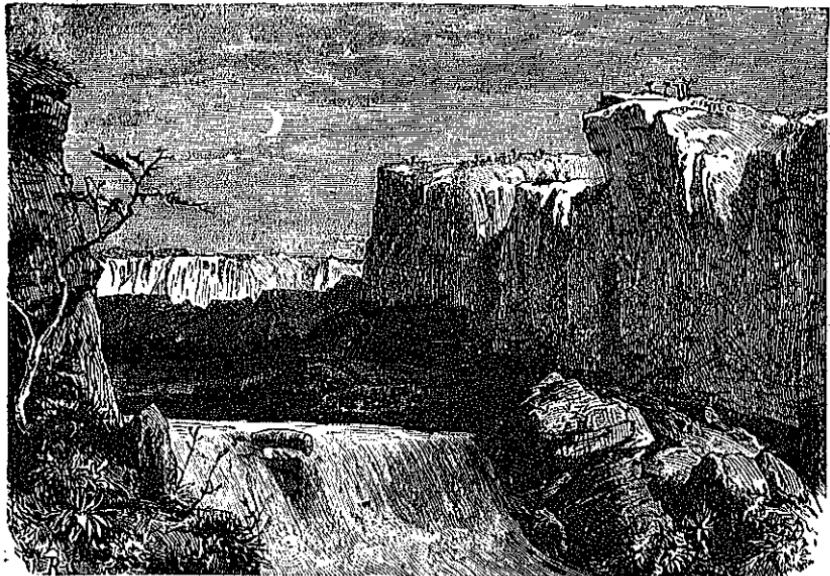
Řeka největší jest (*Morre*) Murray. Australii oblévají oceány *Tichý* a *Indický*, úhrnem dva. Omoří oceánu Indického jest mnohem větší než Tichého.

Řeky.

Australie leží z polovice v zemském páse horkém, ale horko zmírněno jest tu mořem, i jest tudíž mírnější než v Africe.

Vzduch.

Krajina z Modrých hor.

Nauka o souši vůbec.

Úlohy.

- Členy.
1. Vytkněme (z mapy polokoulí) dle jednotlivých zemských dílů jednotlivé: a) ostrovy, pak b) poloostrovy, c) mysy, d) šíje.
Páda.
2. Vyměřme přibližně největší délku jednotlivých pevnin.
3. Vytkněme jednotlivé a) vysočiny, b) nížiny, c) důležitější pohoří a d) důležitější vrcholy.
4. Sepišme výšky hor důležitějších.

§ 56.

Mys americký nejdůležitější jest Hoorn-ův; v Starém Světě nejsevernější Čeljuskin, nejižnější mys Dobré Naděje. Mys vůbec jest skalnatý cíp suché země do moře vybíhající.

Šíje nejdůležitější jsou Suezská a Panamská. Šíje čili úžina zemská vůbec jest suché země úzká část, která dvě větší části suché země spojuje.

Ostrovy největší jsou: Grönland, Nová Guinea, Borneo, Madagaskar (tentotéž asi jako naše □ km. 624

tisíc). Ostrov *vůbec* jest menší kus zemské souše se všech stran vodou otočený.

Souostroví *největší* jsou: Australské Mnohoostroví, pak Indické, pak Arktické souostroví. *Všecky* zemské ostrovy dohromady jsou menší než nejmenší pevnina, Nový Holland.

Polouostrovy *největší* jsou: Arabie, Indie Přední, Indie Zadní, Labrador, Skandinavie. Polouostrov *vůbec* jest část souše vodou otočený tak, že jen na jedné straně s větší souší souvisí. V polouostrovy rozčleňuje se nejméně pevnina australská, africká a jihoamerická, nejvíce evropská.

Z pevnin *nejmenší* jest Nový Holland, skoro □ km, $7\frac{2}{3}$ millionu, Nový Svět 5krát tolik, Starý Svět dobře 10krát tolik.

Ze *zemských dílů* rozčleněna jest nejméně Afrika a Jižní Amerika, nejvíce Evropa.

Členy souše zemské slují ostrovy a polouostrovy, též mysy a šíje. Odkrójme-li od nějakého kusu zemské souše členy, zbyvá *trup*.

Členopis jest *nauka o členech* souše zemské, čili nauka vykládající, jak souš do šíře a délky se rozkládá.

Souostroví.

Polouostrovy.

Pevnosti.

Zemské díly.

Oleny a trup.

Členopis.

Horopis.

§ 57.

Hora.

Horá.

Vrchol horský dle podoby jest buď jehlice, neb štíť, neb homole, neb roh, neb kupa. *Vrchol* horský jest *vůbec* část hory nejvyšší, vrcholovému pak nejvyššímu bodu říkáme *témě*.

Bok čili *strana* horská svažuje se buď povlovně (*ldz*), neb příkře (*stráň*), neb srázně (*stěna*), boky horské liší se *vůbec svahem*.

Část horská nejnižší služe *pata*.

Části horské jsou: vrchol, boky a pata.

Nejvyšší hora strmí do výšky metrů: v Australii *Kea* 4200, v Evropě *Mont Blanc* 4800, v Africe *Kilimandžaro* 6000, v Americe *Sorate* 7500, v Asii *Everestova* 8800 (= 8 km. + 800^m); tato strmí na vši zemi nejvýše.

— Ostrovní nejvyšší hora strmí na Sumatře 4700^m vys. Do výšky pne se metrů asi: do 200 kopec čili *pahorek*,

200 — 1000 hora nízká č. vrch,

1000 — 2500 středohora,

nad 2500 velehora.

Horá.

Části:
vrchol,

bok,

pata,

vůbec.
Výška
nejvyšší,

výška.

Horstvo:

- porůzné,* *Porůzným horstvem jsou české Středohory.*
pásmité, *Porůzné horstvo vůbec záleží z jednotlivých hor nesouvislých neb málo souvislých.*
pohoří, *Horstvem pásmitém nejdelším jsou Kordillery, nejvyšším Himalaja, nejčlenitějším jsou Alpy.*
hmotnaté, *Horstvo pásmité vůbec záleží z jednotlivých hor ských pásem. Jednotlivé pásmo hor souvislých sluje pohoří, nejvyšší jeho část hřbet pohorský, je-li úzká, hřeben, nejvyšší jeho čára slémě.*
výběr. *Hřbet prohýbá se buď mělce a úzce čili prolučou, mělce a šíře čili sedlem, hluboce a šíře čili průsmykem, hluboce a úzce čili soutkou.*
Doliny. *Pohoří budě běží 1. rovnoběžně neb 2. odbočuje od hlavního jako rozsocha a to v horském uzlu čili svoji. Horstvem hmotnatým jest horstvo Skandinavské, české Rudohory. Horstvo hromadné vůbec záleží z hor souvislých, úzce nahromaděných čili skrovně rozčleněných.*
Dutiny. *Horstvo vůbec jest trojí: porůzné, pásmité a hromadné.*

Dolina.

- Doliny.* *V horách prohýbají se doliny: podlouhlá dolina podél pohoří hlavního čili údolí podélné, okrouhlá " napříč hlavnímu " údolí příčné, " čili kotlina.*
Dutiny. *Do země vnikají dutiny: svislá a hluboká, propast, se strany jeskyně.*

Krajina:

- tvarem,* *Krajina pne se tvarem buď jako rovina, pahorkatina, vršina neb hornatina.*
do výšky, *Proláklina na zemi nejnižší jest Mrtvé moře (— 400m), nejrozsáhlejší Kaspická. Nižina na zemi nejrozsáhlejší jest Sibiřská, souvislá s Turanskou a ruskou, pak Mařáňonská souvislá s Orinockou a Lapatskou, vysočiny nejrozsáhlejší Mongolská, Jihoafrická a Kordillerská.*
Do výšky pne se krajina buď:
níže hladiny mořské i sluje proláklina,
výše " " asi do 200m nižina,
" " " nad 200m vysočina.

Krajina.

	Rozvrh:	Úhrnem.
<i>nížina</i>	{ rovinatá, pahorkatá;	
<i>vysočina</i>	{ rovinatá (planina), pahorkatá (pahorkatina), vrchovitá (vršina), hornatá (hornatina).	

1. Měříme-li nějakou horu, jak vysoko nad hladinu mořskou strmí, měříme její *výšku prostou*. Měření.
 2. Měříme-li jak vysoko strmí nad rovinu, ze které se pne neb nad jiným místem, měříme její *výšku poměrnou*.

Vodopis. § 58.

Úlohy. Úlohy.

1. Opakujme z jednotlivých *zemských dílů* nejdáležitější a) jezera, b) řeky, jich toky, ústí a poříčí.
 2. Vytkněme *oceany* a jich nejdáležitější částky a poříčí, která k nim přísluší, a oumoří.

Vodstvo suchozemské stojaté. Suchozemské stojaté:

1. Jezera bez přítoku čili *pramenitá* jsou: *Titikaka*, některá jezera Čudská a j. 2. Jezera s přítokem ale bez odtoku čili *plesa*: j. Kaspické, Aralské a j. 3. Jezera s přítokem a odtokem čili *říčná*: Ladoga, Bodamské, Kanadská a j. 4. Jezera říčná, jen úzkou kosou od moře oddělená čili *limany* jsou: Kurský a j.

Jezera jsou úhrnem *pramenitá*, *plesa* a *říčná*; dle vody *sladkovodná* a *slanovodná*.

Jezero vůbec jest zahrazeno od přírody, rybník hrází od lidí udělanou. Největší na zemi jezero jest pleso Kaspické. *Močál* vzniká na rovině vodou prosáklé.

Vodstvo suchozemské stojaté jest úhrnem buď studně, rybník, jezero neb močál.

Vodstvo suchozemské tekoucí. Suchozemské tekoucí:

Přýstí-li se čili pramení-li se voda ze země, sluje *pramen*, prameny se pojí v *potůček*, potůčky v *potok*, potoky v *řeku*. Velmi veliká řeka sluje *veletok*.

1. Řeka, která do jiné řeky vtéká, sluje *pobočka*, 2. řeka, která do jiné řeky nevtéká a pobočky pije, sluje

Drohy.

Velikost.

Ostatní.

úhrnem.

vůbec.

jezera, druhý,

řeka *hlavní*, 3. řeka, která do jiné řeky nevtéká, a po-bočky nepije, sluje řeka *pobřežní*.

Cásti. Řeka záleží ze *pramene*, *toku* a *ústí*.

Mitra. Tok řeky záleží ze 3 částí: *horní*, *střední* a *dolní*.

Toku délka od pramene k ústí po oklikách sluje *vývoj*, toku délka přímá sluje *přemka*. *Mississippi-Missouri* vyvíjí se tokem delším než $\frac{2}{3}$ kvadrantu poledníkového, na vši zemi nejdělším.

Spád. Toku spád jest *povlovný*, *peřejný* neb *vodopád*, i liší se *rychlosťi* toku.

Ústí. Ústí řeky jest buď 1. jednotné neb 2. v hrdla rozdělené čili *delta*. Největší na vši zemi delta tvoří *Ganges* se *Bra maputou*, větší než země haličská. Ústí řeky jest buď 3. otevřené neb 4. kosou či ostrůvky zavřené čili *limanovité*.

Rečiště. Dno řeky sluje *rečiště*.

Svlažuje-li se řecistě povlovně, teče řeka *povlovně*,
" " " přískře, " " přeježí,
" " " srázně, " " vodopádem.

Nejmohutnějším vodopádem vrhá se ř. *Niagara*.

Břehy. Po stranách každé řeky běží břehy; hledice po řece v levo a v pravo, lišíme břeh *levý* a břeh *pravý*, proti řece naopak.

Potoky a oumoří. Země mezi všemi pobočkami ležící sluje *poříčí*, všecka poříčí, která k jednomu moři patří, jeho oumoří.

Největší poříčí objímá *Maraňon*, největší oumoří okean atlantský.

Moře.

Moře.

Okeany. Z pěti oceánů nejmenší jest *Severní Ledové moře*, ale i to větší než Evropa (ta □ km. 10 millionů), pak Jižní Ledové moře. Prostředně velik jest okean *Indický*, největší o. *Tichý*, jenž jest sám značně větší než všecka souš (ta □ km. 134 milliony).

Zálivy největší jsou: *Guinejský*, *Bengalský* a *Mexický*.

Vnitřní moře. Vnitřní moře největší jsou: *Středozemské*, *Arabské*, *Jižní Čínské*, *Ochocké*, *Behringovo*, *Karaibské*.

Průlivy. Průlivy nejdůležitější jsou: *Kanal*, *Gibraltarský*, *Dardanský*, *Canihrudský*, *Mandeb*, *Torresuv*, *Behringův* a jiné. Průliv č. úžina mořská *vábec* jest úzká část mořská, která větší dvě částky mořské spojuje.

Členy vábco. Moře zemské rozčlenuje se v patero oceánů, oceany v zálivy, vnitřní moře a průlivy.

Břeh. Břeh nejklikatěji vine se oceánu *Atlantskému*.

Mělčiny mořské jsou písčité, skalnaté neb bahnité. Nejhlubším shledáno dosud moře Tiché na sv. od Japan-ských ostrovů, a to skoro tak hlubokým jako nejvyšší hora zemská (Everestova 8800^m vysoká). Úhrnem prohýbá se dno mořské rozmanitě, ač ne tak rozmanitě jako povrch souše zemské.

Dno.
Jednotlivě.

Voda mořská chutná odporně hořce a slaně, jest průhlednější než voda suchozemská, barvy dle dna mořského rudé, žluté a j.

Úhrnem.

Jak moře se pohybuje.

Voda.

1. Větrem vznikají na moři vlny až 15^m vysoké, narážejí-li na skalnatý břeh, střískají hlučným příbojem, až dvakrát tak vysoko.

Pohyby
mořské.

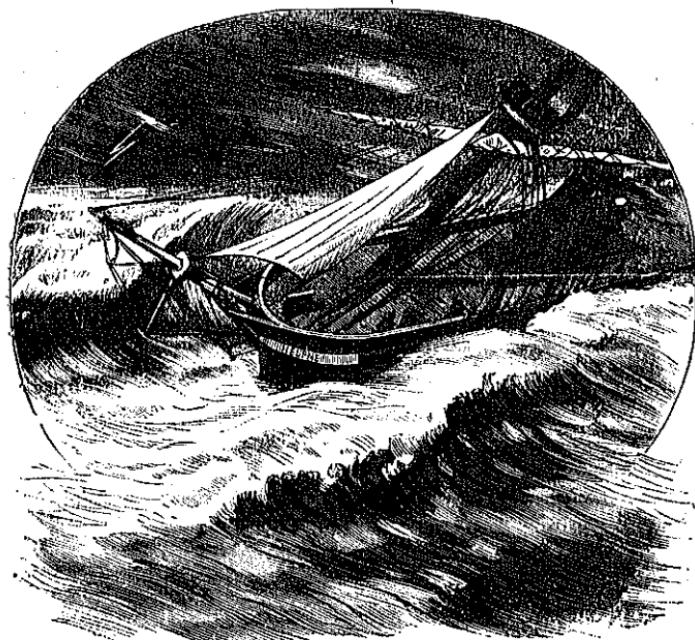
2. Moře vždy po 6 hodin stoupá a stoupajíc na břeh se přilevá, pak po 6 hodin klesá a klesajíc od břehu se odlévá. Tento pohyb mořský sluje příliv a odliv, oba úhrnem dutí mořské, i spůsobeno jest měsícem, jenž okolo země obcházeje vodu přitahuje k místu sobě nejbližšímu.

Vlny.

3. a) Z Guinejského zálivu teče proud mořský rovníkový do moře Karaibského, odtud do zálivu Me-

Dutt.

Proudý:
který,

Mořské vlny.

xického. b) Z Mexického zálivu čili golfu proudí voda průlivem Floridským na vsv. jako mocná řeka i šíří se k západní Evropě; proud ten sluje *Golfový*. Úhrnem proudí v moři prioudy *mnohé*.

Jak vznikají.

Proudys mořské vznikají tím, že a) země *otdělí* se o svou osu, b) že moře v různých zemských pásech různě se *otepluje* a různě vypařuje.

Úhrnem.

Úhrnem pohybuje se moře spůsobem trojím: 1. *vlněním*, 2. *dutím*, 3. *prouděním*.

Vodopis.

Vodopis jest nauka o vodstvu, a to 1. suchozemském, 2. o moři.

§ 50.

Vzduchopis.

Vítr.

Dle směru.

Vítr severní vane od severu, jižní od jihu a t. d., vůbec rozeznáváme větry dle světových stran, od kterých vanou.

Dle sily či rychlosti.

Vánek pohybuje jen listy stromovými,
větrík " větvíčkami "
vítr " větvemi "
vichřice láme menší stromky,
vichr vyvrací a láme i veliké stromy,
orkán kácí lesy, boří domy a vůbec mnoho škod spůsobuje, uletí za 1 vteřinu i 45^m. Orkány vanou málodky, a skoro jen v horkém zemském páse.

Passáty:

Jaké,

V horkém zemském páse vane po celý rok:
severně od rovníka vítr *severovýchodní*,
jižně " " *jihovýchodní*.

Vítr mořský a zemský.

Větry ty slují *passáty*, a jsou větry stálé či *pravidelné*. Souš zemská otepjuje se za dne rychleji než moře, tím i vzduch nad ní se více otepjuje a řídne, a proto vane za dne vítr od moře na souš čili vítr *mořský*; v noci, že voda pomaleji se ochlazuje, naopak vane vítr *suchozemský*.

Větry pravidelné,

Passáty, vítr mořský a suchozemský jsou *větry pravidelné*.

nopravidelné.

Chamsín, scirocco a mnohé jiné jsou větry *neprvavidelné*.

Úhrnem.

Větry úhrnem liší se směrem, silou či rychlostí a pravidelností.

Vídeo.

Vítr jest *vůbec proud vzduchový*.

Jak vznikají.

Větry vznikají tím, že a) země i se vzdušným oborem *otdělí* se o svou osu, b) že vzdušný obor v různých zemských pásech různě se *otepluje* a tím různě *rozpínd*.

Chamsin v Sahaře.

Teplo.

Jistému stupni tepla říkáme teplota. Určíme-li některý den teplotu ve 4 různých dobách, sečteme-li ty teploty a dělíme-li součet čtyřmi, určíme průměrnou teplotu toho dne. Podobně určujeme průměrnou teplotu některého měsíce a roku.

V horké Africe nedaleko rovníku leží na vysoké hoře *Kilima-ndžáre* věčný sníh. Víbec vane na vrcholu horském vzduch chladnější než u paty, a to tím, že jest vzduch na vrcholu řídší a tedy chladnější.

Z toho jsou pravidla: *vzduch* jest tím chladnější, čím je a) výše nad hl. mořskou, b) čím dále od rovníku.

V zemském pásu horkém vane vzduch nejteplejší, v obou studených nejstudenější.

Krajina na zemi nejteplejší jest v jihovýchodní *Sahaře* (horko až 56° C.), nejstudenější v sev. *Sibíři* (mrazy až -56° C.).

Teplo.

Teplota,

průměrná.

Do výšky.

Pravidla.

Zemské pásy.

Výjevy vodní.

Výjevy vodní.

Z veškerého vodstva na zemi vystupují do vzduchu páry. Páry ve vzduchu houstanou buď nad zemí nízko jakož mlha, neb ve výšce jakož oblaka či mračna.

Páry.

Mlha sráží se v *kapky*, kteréž slují *rosa*, neb sráží se v jéní čili *jinovatku*. Mračna srážejí se a padají na zemi čili *prši* jako kapky čili *děst* neb *sníh* neb *kroupy*.

Pršky. Rosa a děst jsou pršky *tekuté*, jiní, sníh a kroupy jsou pršky *tuhé*.

Sněhová hranice. Čára, nad kterou sníh povždy leží, sluje *sněhová hranice*. Sněhová hranice běží v sev. Skandinavii 1000^m, v Alpách asi 2600^m, na Etně 3000^m nad hl. m., v Africe vůbec běží výše, hranice sněhová čím blíže k rovníku, tím výše.

Ledovce. V patře věčnosněžném tvoří se ledová pole čili *ledovce*. Ledovce pomalu dolů se *smýkají*.

Nojné a nejvíce prši. Vůbec více prší v 1. v krajinách *přímořských* než vnitrozemských, 2. v krajinách *lesnatých*, 3. v krajinách *jezernatých*, 4. v *hornatých*.

Výjevy vodní jsou úhrnem páry a pršky.

Na zemi nikdy neprší v *Sahare* a ještě na některých větších pouštích, nejvíce prší v *deltě ř. Ganga* (tam do roka napříši vody až 14^m vysoko, v *Praze* 0,4^m).

Jak voda na zoměkouli krouží. Z moří, a částečně i z vod suchozemských vystupují páry do vzduchu, srážejí se i prší dílem na moře dílem na souš, na souši *napádajeji* studně, řeky a vůbec vodstvo suchozemské, to pak dílem se *vypařuje*, dílem do moře *odtéká*, odtud opět se vypařuje a tak dále krouží.

Podnebí.

Výjevy vzduchové.

Teplo, větry, výjevy vodní, elektrické (blesk a bouřka), *světelné* (svítání, červánky, duha) a jiné jsou výjevy vzduchové čili podnebné čili *meteoru*.

Podnebí.

Podnebí čili *klima* nějaké krajiny *záleží* na její *vzduchové teplotě*, a ostatních jejích výjevech vzduchových a ty se řídí: 1. vzdálenosti od *rovníku*, 2. *výškou nadmořskou*, 3. vzdálenosti od *moře*, 4. povahou *půdy*, je-li hornata, lesnata a j. příčinami.

Meteorologie.

Zeměpisná nauka o vzduchu rozprávějíc hlavně o podnebných výjevech čili meteorech sluje také *meteorologie*.

§ 60.

O přírodninách.

Nerosty.

Zlata dobývají na zemi málo kde, železa skoro ve všech krajinách. Nerosty vůbec velmi rozmanité jsou na zemi rozloženy. *Kůra* zemská hlavně z nerostů záleží.

Rostliny.

Palmy daří se jen v zemském páse horkém a v nejteplejších krajinách pásu mírného; *víno* jen v páse mírném. Některé *lišejníky* daří se jen v páse studeném

neb v patrech vyšších pásu mírného a ještě vyšších pásu horkého; tak skoro každá rostlina jen v některých krajinách. Všebec jednotlivé druhy rostlin daří se jen ve svých okresích a patrech. Úhrnem pak daří se:

V krajinách nejstudenějších rostlin nejméně, v hor-kých nejvíce a nejblužněji.

Pes a málokterá zvítězí s člověkem ve všech krajinách, ale ostatní jednotlivé druhy zvítězí jen ve svých okresích a patrech. Úhrnem pak žije živočichů v krajinách nejstudenějších nejméně, v hor-kých nejvíce.

Zeměpis přírodní.

§ 61.

Nauka o souši, vodstvu a vzduchu úhrnem sluje zeměpis přírodní.

Obsah.

Zeměpis přírodní popisuje zemi, jaká od přírody jest.

Výměr.

Zeměpis přírodní dělí se ve členopis, horopis, vodo-pis a vzduchopis.

Rozdělení.

Zeměpis občanský.

Evropa.

§ 62.

Státy jihoevropské.

Království Řecké, hl. m. Athény.

Balkánské:
Řecko.

Knížectví Černohorské, hl. město Cetyně.

Černá Horn.

Knížectví Srbské. Při ústí sávském hl. m. Bělehrad.

Srbsko.

Knížectví Rumunské. Uprostřed nížiny Rumunské hl. m. Bukurešt.

Romantie.

Knížectví Bulharské, od Dunaje do Balkánu, tureckému sultánu podřízeno.

Bulharsko.

Sultandt Turecký, hl. m. Cařihrad. Zemi Bosnu a Hercegovinu obsadilo Rakousko, hl. m. Sarajevo. V Turecku málo Turků, ale hlavně Chorvati, Srbové, Bulhaři a Řekové.

Turecko.

Království Italské. U ř. Tibery hl. m. Řím. Města: u h. Vesuvu Neapol, na Sicilii Messina.

Apenninské:
Italle.

Království Portugalské. Při ústí ř. (j = ch) Taja hl. m. Lissabon.

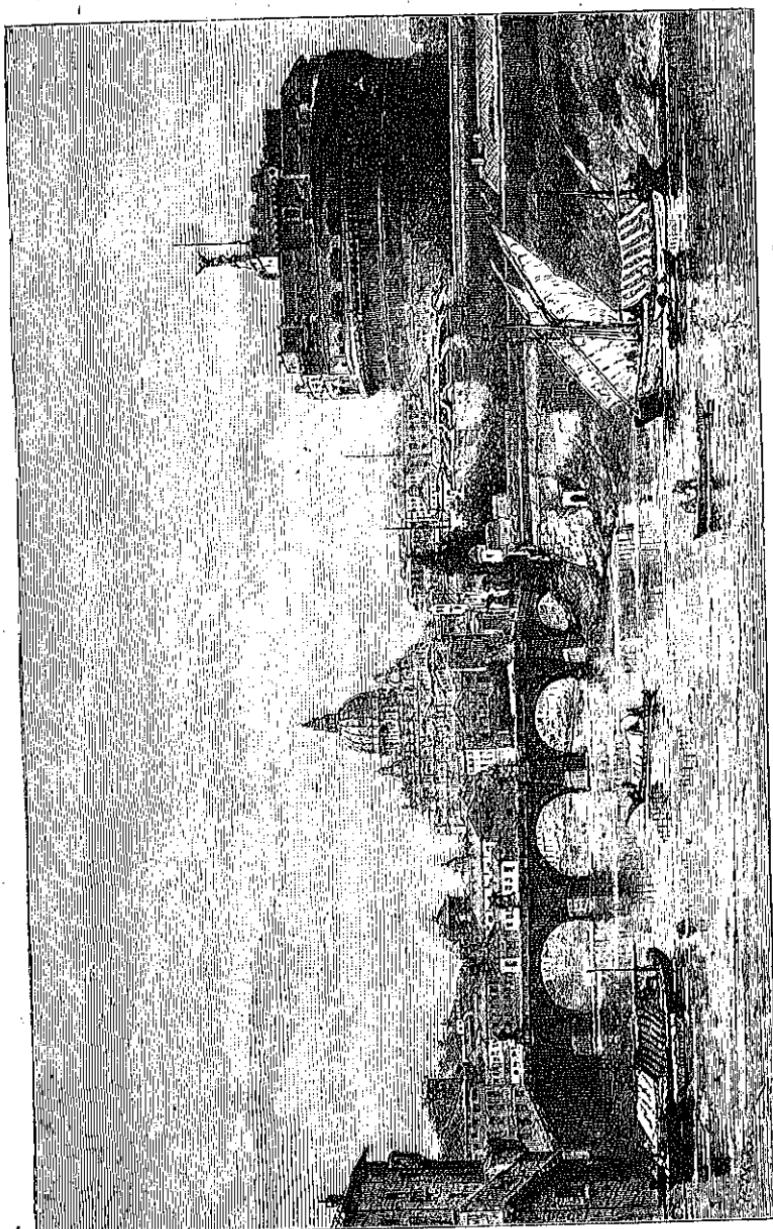
Pyrenejské:
Portugaly.

Království Španělské. Skoro uprostřed polouostrova hl. m. Madrid.

Španěly

Ze států jihoevropských měří Hora Černá méně než 10 tisíc □ km., jest nejménší, Španělsko nad 500 tisíc □ km., jest největší, pak Turecko, pak Italie.

Velikost.

Z města Říma: Andělský hrad, most přes ř. Tičeru, v pozadí chrám svatopetrský.

Státy západoevropské.

§ 63.

Britské království: a) *Irsko*, u moře Irského hl. m. ($u = ö$) *Dublin*. b) *Skotsko*, hl. m. (*Edinbörг*) *Edinburgh*. c) *Anglie*, hl. m. *Londýn* u ř. Temže (4 mill. ob.).

Britsko.

Francie, republika, jest bez dědičného panovníka i volí si občas *presidenta* (= předsedu), jenž říší vládne; při ř. Seině hl. m. *Paříž*, skoro 2 mill. ob.

Francie.

Království Belgické, hl. m. *Brusel*.

Bolgaria.

Království Hollandské, hl. m. *Haag*.

Holland.

Státy severoevropské.

§ 64.

Království Dánské: a) Jutsko, b) Dánské ostrovy, na o. Seelandě hl. m. *Kodaň*, c) Island.

Dánsko.

Švédsko a Norvěžsko, dvě spojená království. Hl. m. v Norvěžsku *Christiania*, ve Švédsku *Stockholm*. *Hammerfest* nejsevernější město evropské.

Švédsko
Norvěžskem.

Cářství (císařství) Ruské.

§ 65.

a) *Polsko*, u ř. Visly hl. m. *Varšava*. b) *Litva*, u ř. Jedna oltivá země Vilny tekoucí do Němenu hl. m. *Vilno*. c) *Malo Rus*, u ř. Dněpru hl. m. *Kiev*. d) *Jižní Rus*, u Černého moře hl. m. *Oděsa*. e) *Astrachaňsko*, při ústí řeky Volhy hl. m. *Astrachaň*. f) *Kazaňsko*, u vých. ohebu ř. Volhy hl. m. *Kazaň*. g) *Veliká Rus*, hl. m. *Moskva*. h) *Finsko*, u zál. Čudsionského hl. m. *Helsingfors*. i) *Baltské země*, u řeky Něvy hl. město *Petrohrad*, sídelní město cářské. Úhrnem zabírá Rusko východní většinu polovici celé Evropy.

Úhrnem.

Císařství Německé a Švýcarsko.

§ 66.

1. S Čechami hraničí na z. království *Bavorské*, hl. m. *Mnichov*. 2. Od Bavor na z. království *Würtemberské*, hl. m. *Stuttgart*. 3. Od Čech na s. království *Saské*, u ř. Labe hl. m. *Drážďany*. 4. Od Čech na s. *Prusko*, zabírá samo dobré $\frac{2}{3}$ císařství německého, hl. m. *Berlín*, 1 mill. ob. Král pruský jest spolu císařem německým. Mimo tato 4 království ještě 22 menší státy.

Německo.
Slatky.

Města: při ústí ř. Vesery *Bremy*, při ústí řeky Labe *Hamburk*, u ř. Mohanu tekoucího do Rýnu město *Frankfurt*, v pruském Slezsku m. *Vratislav*.

Města.

Švýcarská republika v horách Alpských; hl. m. *Bern*.

Švýcarsky.

Pohled na Malou stranu pražskou, v pozadí Hradčany s chrámem sv. Vít.

§ 67.

Císařství Rakouskouheršské.

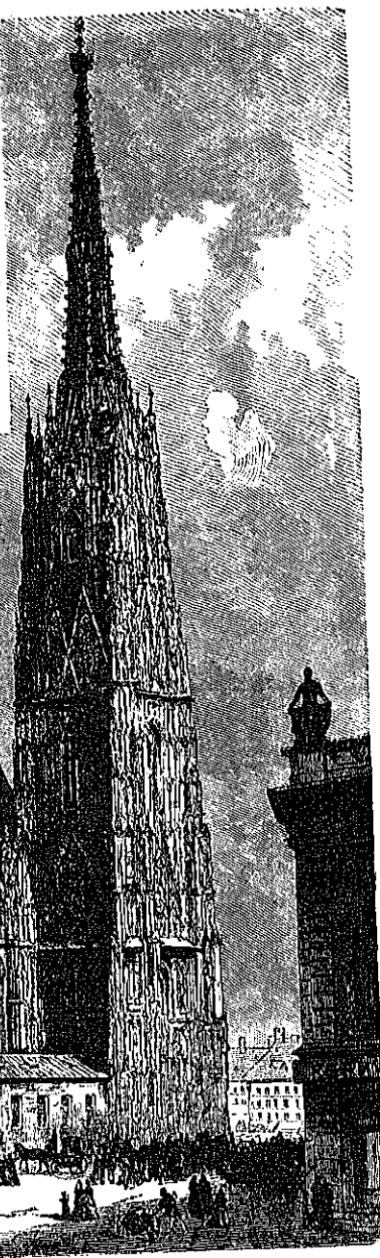
(Na mapě střední Evropy.)

A. Země západorakouské.

A. Země západorakouské.

1. Království České, □ km. 52 t., u ř. Vltavy hl. m. Praha. Obyvatelé jsou Češi většinou a Němci menšinou.
2. Markrabství Moravské, □ km. 22 t., hl. m. Brno. Obyvatelů $\frac{3}{4}$ jsou Češi, $\frac{1}{4}$ Němci.
3. Vévodství Slezské, □ km. 5 tisíc, hl. m. Opava. Obyvatelé jsou Němci, Češi a Poláci.
4. Arcivévodství Dolnorakouské, u řeky Dunaje Videň, hl. m. celé říše.
5. Arcivévodství Hornorakouské, u ř. Dunaje hl. m. Linz.
6. Vévodství Salcburské, hl. m. Salzburg.

7. Knížecí hrabství *Tyrolské*, u řeky Inn u hl. m. *Innspruk*.
8. Vévodství *Korutanské*, hl. m. *Celovec*.
9. Vévodství *Štyrské*, hl. m. *Štyrský Hradec*. Obyvatelé jsou v zemích těch hlavně *Němci*.
10. Vévodství *Kraňské*, hl. m. *Lublaň*. Obyvatelé jsou hlavně *Slovinci*.
11. *Přimori*, u moře hl. m. *Terst*. Obyvatelé jsou *Slovinci* i jiní.

Chrám sv. Štěpána ve Vídni. (Věž jest 138 m. vysoká.)

12. Království *Dalmatské*, u moře hl. m. *Zadar*. Obyvatelé jsou *Chorvati*, *Srbové* a v městech *Italiani*.
13. Království *Haličské*, hl. m. *Lvov*. Obyvatelé jsou na z. *Poláci*, na v. *Rusini*.
14. Vévodství *Bukovinské*, hl. m. *Černovice*.

B. Země uherské.

B. Země' uherské.

15. Království *Uherské*, u Dunaje hl. město *Pesč*. Obyvatelé jsou uvnitř *Maďaři*, v záp. Karpatech *Slováci*, na ostatních krajích jiní.

16. Země *Sedmihradská*.

17. Království *Chorvatokslavonské*, hl. m. *Zdříkreb*. Obyvatelé jsou *Chorvati* a *Srbové*.

Velikost.

Velikost. Ze zemí říše naší nejmenší jest Slezsko, měří □ km. tisíc 5, Morava 22, Čechy 52, největší země Uhry 225; celá říše 624.

Města.

Města mají tisíc obyvatelů: Brno skoro 100, Praha s přilehlými městy nad 250, Buda-Pesč nad 300, Vídeň s přilehlými městy 1 mill. — Země mají obyv. mill.: Morava 2, Čechy nad 5, celá říše 37.

Národnost.

Čechoslované, Poláci, Rusíni, Slovinci, Chorvati a Srbové jsou národné slovanští čili *Slované*. Rumuni a Italiani mluví jazyky latině přesbužnými, jsou národné románští čili *Románi*.

Plemena.

Němečtí, Slované, Románi a Israelité jsou lidského plemene *bílého*, Maďaři *žlutého*.

Úhrnem náležejí obyvatelé říše naší dvěma plemeny, blízku *hlavně*.

§ 68.

Státy evropské úhrnem:

Úlohy.

Vyčtěme z mapy celé Evropy:

1. a) císařství, b) království, c) dvě republiky.
2. S kterými státy říše naše hraničí.
3. Pořadím hlavní města.
4. Pořadím jmenované národy.

Největší území.

Největší státy evropské jsou: a) územím: 1. *Rusko* více než půl Evropy. 2. *Švédsko* s *Norvěžskem*. 3. *Rakouskouhersko* □ km 624 tisíce.

O mimo menší než Rakousko jsou Německo, Francie a Španělsko. O $\frac{1}{2}$ menší jsou Britsko a Italie.

Na ostatní menší státy nezbývá již ani celá $\frac{1}{10}$ Evropy.

Rusko, Rakouskouhersko, Německo, Francie a Britsko jsou evropské velmoci.

b) Obyvatelstvo nejvíce milionů má: Rusko 73, Německo nad 48, Rakousko a Francie po 37. — Celá Evropa nad 300.

Města největší mají obyvatelstvo: 4 miliony Londýn, skoro 2 Paříž, asi 1 milion Berlín, Vídeň, Petrohrad, Cařhrad.

Irčané a Skotové jsou Galové.

Portugalové, Španělové, Francouzi, Italiani a Rumuni mluví jazyky latinské velmi přesbuznými i slují Románi. K Románům čitáme i Řeky.

Angličané, Norové, Švédové a Dánové mluví jazyky německině přesbuznými i slují s Němci dohromady Germáni.

Kromě národů slovanských, jež v říši naší obývají, jsou ještě Rusové a Bulhaři Slované. (Bulhary viz na obrázku na str. 15.)

Velmoci.

Města.

Národnost:

Galové.

Románi.

Germáni.

Slované.

Rumunská žena (plémě bílé).

Plemena: bílé,	<i>Galové, Románi, Germáni, Slované a Israelité jsou plemene bílého.</i>
žluté.	<i>Madaři, Turci, Čudové a někteří jiní jsou plemene žlutého.</i>
Víry.	<i>Co do víry jsou:</i>
Mohamedánská.	<i>Turci a někteří v Turecku bydlící Slované víry mohamedánské.</i>
Mojžíšská, Křesťanská: pravoslavné,	<i>Israelité sami jsou víry možíšské.</i> <i>Rusové, Srbové, Rumuni a Řekové, národné to východoevropští, jsou skoro vesměs víry křesťanské pravoslavné.</i>
evangelická,	<i>Švédové, Norvězci, Dánové a severní Němci jsou víry křesťanské evangelické.</i>
anglikánská, katolická.	<i>Angličané jsou víry křesťanské anglikánské.</i> <i>Ostatní, a to hlavně Západní Slované, Jižní Němci, Románi a Galové jsou víry křesťanské katolické.</i>
Úhrnem.	<i>Úhrnem vyznávají Evropané víru dlelem mohamedánskou, dlelem možíšskou, hlavně však křesťanskou, všickni pak ctí jen jednoho Boha.</i>
Počet.	<i>Všech Evropanů jest nad 300 mill.</i>

Asie.

§ 69.	Přední Asie.
Kavkazsko, Turecko,	Kavkazsko náleží Rusku. U ř. Kuru hl. m. <i>Tiflis</i> . Asijské Turecko, mnohem větší než evropské. Města: U Egejského m. <i>Smyrna</i> , na Syrské vysočině <i>Damašek</i> a <i>Jerusalem</i> ; nedaleko Rudého m. <i>Mekka</i> , Mohamedovo rodiště.
Arabie,	V ostatní Arabii žijí <i>Arabové nezávislí</i> , kteří <i>Beduini</i> slují a pro válečné podniky si vůdce, „šejky“ řečené, volí.
Iran.	Iranské státy: a) <i>Persie</i> , hl. m. <i>Teheran</i> . b) <i>Afghanistan</i> . c) <i>Beludžistan</i> .
Úhrnem.	Největší stát v Přední Asii jest <i>Turecký</i> , největší město <i>Smyrna</i> (200.000 ob.).
Národové.	<i>Národové: Řekové na březích Středozemského moře, Arabové, Peršané a mnozí jiní plemene bílého, Turci žlutého.</i>
§ 70.	Indická Asie.
Anglie.	Anglie nad indickými knížaty skoro celé <i>Přední Indie</i> , <i>Ceylonu</i> a částečně <i>Zadní Indie</i> panuje; v deltě ř. <i>Ganga</i> hl. m. <i>Kalkutta</i> .

Arabský šeik (plémě blízé).

V Zadní Indii: *Birma*, *Siam*, *Anam*, největší m. *Bangkog* v Siamu.

Z. Indie.

Ostrovy: Filipiny náležejí Španělsku, ostatní skoro všecky *Hollandsku*, pokud nejsou samostatny.

Ostrovy.

V Indii nejmocnější stát jest *Anglie*, největší město *Kalkuta* ($\frac{3}{4}$ mill. ob.). Národnové: v Přední Indii hlavně *Indové*, v Zadní *Birmané* a jiní žlutí a hnědí, na ostrovech *Javané* a jiní hnědi.

Úhry nem.

Národnové.

Mongolská Asie.

§ 71.

Japonské císařství, hl. m. blíže sopky Fusi *Tokio*. Čína: a) státy jí poplatné: *Korea*, *Mandžursko*, *Mongolsko* a *Tybět*. b) poddané země: Čína, velmi hustě zalidněna; hl. m. *Peking*, nad 1 mill. obyv., u moře m. *Su-čen*, 2 mill. obyv.

Japan.

Čína.

Vznešený čínský úředník (plémě žluté).

Úhrnem.

V Mongolské Asii: nejmocnější říše Čína, největší město Sučeu, národnové žlutého plemene, z nich jsou Číňané, kterých jest víc než všech Evropanů (těch nad 300 mill.), nejčetnější.

§ 72.

Severozápadní Asie.

Chiva.

1. Na j. od jezera Aralského chanát *Chiva*, u ř. Amu hl. m. *Chiva*. Mimo něj ještě jiné chanáty.

Rusko.

2. Rusko: a) *Turansko*. b) *Záp. Sibiř*, u ř. Tobol-u m. *Tobolsk*. c) *Vých. Sibiř*, u Horní Tungusky m. *Irkutsk*. d) *Mořská oblast*, u moře Ochotského m. *Ochotsk*.

Úhrnem.

Skoro celá severozápadní Asie náleží Rusku, jest velmi řídce obydlena. Největší město jest Irkutsk, 30.000 obyv. Národnové Kérghisové a jiní žlutí a mezi nimi Rusové jako osadníci.

Národnové.

Ulohy.

1. Vyčtěme z mapy a) evropské državy zvlášt, b) asijské státy zvlášt.

2. Hlavní města.

3. Jmenované národy.

Státy asijské úhrnem.

§ 73.

Největší země zabírá *Rusko*, $\frac{1}{3}$ Asie; nejvíce obyvatel žije v Číně.

Největší města mají obyv.: Šučeu 2 mill., Peking 1. *Řekové*, *Persové*, *Indové*, *Israelité* a *Arabové*, pak *Rusové*, *Angličané* a jiní evropští osadníci jsou plemene bělých.

Javané a jiní jsou plemene hnědého.

Japonci, *Číšané*, *Koreané*, *Mandžurové*, *Mongolové*, *Tybetané*, *Tataré*, *Kirgisové* a j. jsou národnové plemene žlutého.

Úhrnem naležejí obyvatelé celé Asie plemenům třem, žlutému nejvíce.

Rekové a evropští osadníci jsou *křesťané*, Turci, Arabové a j. *mohamedáni*. Indové věří ve více bohů, za nejvyššího ctí *Brahmu*; Číšané, Japanci a mnozí jiní jsou též ctiteli více bohů.

Všech *Asiatů* jest nad 800 milionů.

Největší

Města.

Plemena:

bělá,

hnědá,

žlutá

úhrnem.

Víry.

Počet

Afrika.

Severní Afrika.

§ 74.

V sev. Africe. 1. V severozápadním cípu sultanát Marokko (větší než naše říše, ale obyvatelů v něm jen asi jako v Čechách). Hl. m. *Marokko*. 2. Na v. Alžírsko, naleží Francii. Hl. m. na sev. břehu, naproti evropské Francii, *Alžír*.

3. Turecká Afrika. a) *Tunisko*, naproti Sicilii ^{Turecké državy}, hl. m. *Tunis*. Tuniský panovník sluje bej. b) *Tripolsko*, u moře hl. m. *Tripolis*. Ve velké oase *Fezzanu* město *Murzuk*. c) *Egypt* a *Nubie* u dolního Nilu, blízko delty nilské, hl. m. *Kairo*. Panovník sluje místokrál. — Panovníci těchto tureckých zemí podřízeni jsou sultánovi tureckému, jenž v Cařihradě sídlí.

4. Na vysočině habešské Habeš, císařství.

5. V *Sahara* obývají lidé jen v oasách jednotlivých.

Marokko.

Alžírsko.

Habeš.

Sahara.

Střední Afrika.

§ 75.

1. Krajina u Senegalu a Gambie sluje *Senegambie*, 2. krajina podél zálivu Guinejského až k rovníku *Horní*

Krajiny.

Úhrnom.

Guinea. V nich na březích jsou města od Anglie a jiných evropských států založená. 3. Krajina na v. od Sene-gambie až k Nubii *Sudan*. 4. Krajina jižně od Čadska jest nám Evropánům namnoze ještě *nezndma*. V střední Africe obývají černoši rozdělení ve mnoha království.

§ 76.

Jižní Afrika.

Krajiny.

1. Záp. pobřeží od rovníku skoro k jižnímu obratníku sluje *Dolní Guinea*. 2. Cíp africký na jih od ř. Oranje sluje *Kapsko* a náleží evropskému Britsku. U mysu Dobré Naděje hl. m. *Kapské město*, 3. Na vých. pobřeží krajina *Mozambická* u průlivu Mozambického. 4. Na s. na malém ostrově *Zanzibar-u* sídlí sultan Zanzibarský. 5. Na všech těch pobřežích *evropské osady*. 6. Uvnitř jižní Afriky rozdělní černošští národy v království mnoha jsou rozděleni.

Černoška od jezera Njasy.

§ 77.

Ostrovy.

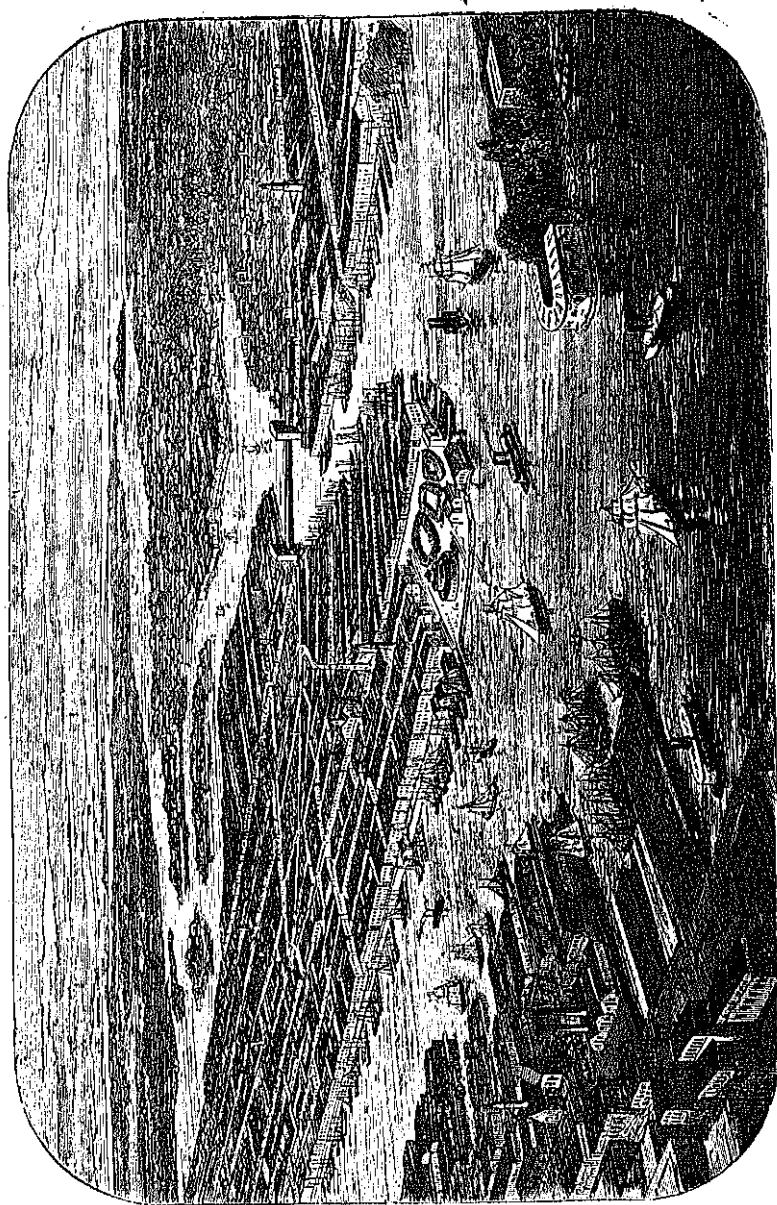
1. Na *Madagaskaru* království, hl. m. *Atananarivo*.
2. Ostatní ostrovy rozděleny jsou mezi státy *evropské*.

§ 78.

Afrika celkem.

Volitkost.

Největší stát africký jest evropské Turecko, z ostatních evropských států nejvíce *osad* tam drží Britsko. *Největší město* africké jest Kairo (v něm $\frac{1}{3}$ mill. ob.).

Město New-York.

Plemená.
Dle plemen jsou obyvatelé jižní a střední Afriky černosí, v sev. Africe *Arabové* a jiní národní plemene bílého.

Počet.
Všech *Afričanů* nad 200 mill.

Amerika.

§ 70. Severní Amerika.

Dának.
Grönland náleží evropskému království *Dánskemu*.
Britsko.
1. Britská Sev. Amerika. Největší město u ř. sv. Vavřince (*Möntril*) Montreal (100.000 ob.).
Unte.
Od jezer Kanadských k ř. Grande Unie, republika. Nedaleko východnho břehu hl. m. (*Uešingtn*) Washington. Největší m. na sv. u moře (*Nju*) New York (nad 1 mill. ob.) Mezi oběma velkoměsty *Philadelphia*. Při ústí missisipském *Nový Orlean*.

§ 80. Střední Amerika.

Ostrovy.
Na o. *Haiti* dvě americké republiky. Kuba náleží Španělsku a ostatní ostrovy západoinické jiným státům evropským.

Mexiko.
Ostatní.
Na pevnině: Republika *Mexiko*, nedaleko sopky Popokatapelu hl. m. *Mexiko*. Od Mexika až k šiji Panamské menší republiky.

§ 81. Jižní Amerika.

Guiana.
Evropské osady. Mezi ústím orinockým a maranonským země Guiana rozdělena jest mezi *Francii*, *Holland* a *Britsko*.

Republiky hórkopásmové:
hórkopásmové,
Venezuela, u moře hl. m. *Caracas*. — Na jz. *Nová Granada*, uprostřed hl. m. *Bogota*. — Pod rovníkem čili ekvátem *Ekuador*, hl. město *Kito* (Quito). — Na j. *Peru*, hl. m. *Lima*. — Na jv. *Bolivia*, hl. m. *Sucre*.

Republiky měrnopásmové: Pobřežní (*ch* = č) *Chile*, hl. m. *St. Jago*. Na v. *Argentina*, při ústí la platském hl. m. *Buenos Ayres*. Na v. *Uruguay*. Na s. *Paraguaj*.

Brasília.
Císařství Brasílské, pod jižním obratníkem hl. m. (*Riu*) *Rio de (Žanejru) Janeiro*.

Patagonie.
Beze státu země Patagonie.

Indian z Bolívie (plémě rudé).

Amerika celkem.

s 82.

Úloha.

Vytkněme evropské osady zvlášt a americké státy též zvlášt.

Největší americký stát jest *Unie*, skoro jako Evropa (ta □ km. 10 mill.) i nejvíce v ní lidí (40 mill.). Po ní největší jsou *Brasilie* a *Britská Amerika*.

Úloha.

Velikost.

Největší americké město jest (*Nju*) New York, nad 1 mill. ob.

Národy.

V nejsevernějších studených končinách amerických bydlí *Eskymaci*, v ostatní Americe v lesích a pastvinách kočují jiní *indianští* či rudí národkové. Největší díl Ameriky osadilo již plémě bělé a to hlavně v severní Americe Angličané, v republikách středoamerických a jihoamerických Španělové, v Brasilii Portugalci.

Počet.

Všech Američanů jest asi 86 mill.

§ 83.

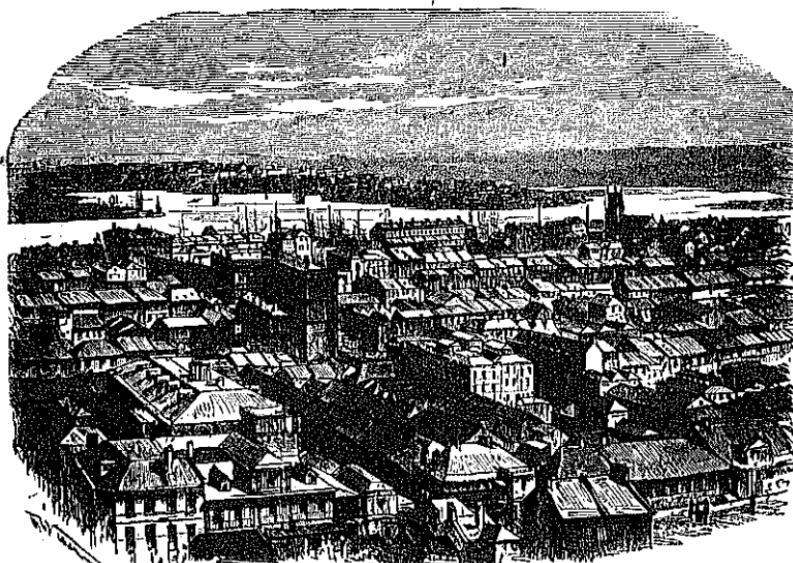
Australie.

Na pevnině.

Pevninu osadili Angličané i rozdělili v osady: 1. Na jv. *Viktoria*, hl. m. (*Melbourn*) Melbourne. 2. *Nový Jižní (Uels) Wales*, hl. m. (*ey = y*) Sidney. 3. (*Kinslend*) Queensland, hl. m. (*Brisbén*) Brisbane. 4. *Jižní Australie*, hl. m. (*Edlid*) Adelaide. 5. *Západní Australie*, hl. m. *Perth*.

Na ostrovech.

1. Na o. *Sandwich-ských* 1. království hnědých domorodců. 2. Angličané osadili Nový Seeland a mnohé jiné. 3. Ostatní ostrovy osadili jiní evropští státové, ně-

Město Sidney.

Novoseelandan (plémě hnědý).

které též americká Unie, 4. N. Guinea a ještě některé ostrovy dosud osadníkům se bránil.

Největší díl Australie náleží Britsku. Největší město jest (*Melbourn*) *Melbourne* ($\frac{1}{4}$ mill. ob.). *Národové: Domorodci* jsou plemene hnědého, přistěhovalci hlavně *Angličané*.

Všech *Australců* jest asi $4\frac{1}{2}$ mill.

Úhrnem.

Počet.

Země úhrnem.

§ 84.

Úlohy.

Úlohy.

1. Které osady mimoevropské zabírá a) Britsko (ve všech zemských dílech), b) Holland (v Asii), c) Španělsko (v Asii a v Americe), d) Rusko (v Asii).

2. Opakujme jednotlivých zemských dílů a) největší státy, b) národy a plemena, c) největší města, d) počet obyvatelstva.

Největší území zabírá Britsko, pak Rusko, každý ten stát všce než co dvě Evropy (Evropa □ km. 10 mill.), oba ty státy dohromady $\frac{1}{3}$ veškeré souše zemské.

Nejvíce obyvatel žije v Číně 400 milionů, pak v Britsku, skoro 300 mill., v obou těch státech dohromady skoro $\frac{1}{2}$ všeho lidstva. Všech lidí na zemi jest nad 1400 mill.

Státy.

Města.

Největší města mají obyv.: 4 milliony *Londýn* pak skoro 2 *Paříž*, *Sušen*, nad 1 mill. *New-York* *Peking*, *Vídeň*, *Petrohrad*, *Berlín*, *Cárihrad*.

Zemské díly.

V zemských dílech obývá obyvatelů v Australii ($4\frac{1}{2}$ mill.) nejméně, v Asii (800 mill.) nejvíce, pak v Evropě (nad 300 mill.).

Plemena.

Plémě *hnědé* bydlí v Australii a částečně v Asii, *rudé* uvnitř Ameriky, *černé* v střední a jižní Africe a částečně v Americe, *žluté* v Asii a částečně v Evropě, *bílé* v Evropě a částečně ve všech ostatních zemských dílech. Plemen lidských čítáme úhrnem pět, nejčetnější jest *bílé*, pak *žluté*.

§ 85.

Zeměpis občanský.

Obsah.

Popis států, národů, církví a jiných společností lidských sluje úhrnem zeměpis občanský.

Výměr.

Zeměpis občanský rozpráví o zemi jakož bydliště lidském, zvlášť o tom, co lidstvo na ní zřídilo.

§ 86.

Zeměpis.

Obsah.

Ze zeměpisu hvězdářského, přírodního a občanského záleží zeměpis celý.

Výměr.

Zeměpis jest věda čili nauka zemi popisující.

Opravy tiskových omylů.

Na str. 12., řádku 14. od dole čti km. místo Mm.

" " 39., " 5. " " " Indské místo Indské.

" " 61. " 30. " " " □ km. skoro místo skoro □ km.

Nakladatel FR. A. URBÁNEK, knihkupec

pro literaturu paedag. a poměrky učebné

v Praze, na Ferdinandské třídě, číslo 25. n.

vydavatel a nakladatel vychov. týdeníku „Posla z Buděje“, vychov. měsíčníku Lindnerova „Paedagogia“, hudebního časopisu „Dallbora“ a měsíčníku omladiny českoslovanské „Ruchu“

odporučuje následující díla:

Čechy. Pro školy obecné kreslil a upravil Ant. Zavadil, učitel v Uhl. Janovicích. (Velká nástenná mapa na černé plátně.) 9 dflav. Ceny 8 zl. 20 kr., černým plátnem podlepl. 5 zl. 60 kr., táz opatřena lištami lakov. 6 zl. 40.

Böhmen. Für die Volksschule gezeichnet und bearbeitet von Ant. Zavadil, Lehrer in Kohljanowitz. (Große Wandkarte.) 9 Theile. Preise: roh 3 fl. 20 kr., auf schwarzer Leinwand 5 fl. 60 kr., dieselbe mit lackirten Stäben 6 fl. 40 kr.

Z dob našeho probuzení. Sbírka přátelských dopisů některých spisovatelův a vlastencův našich, zejména Jos. Jungmannova, Františka Palackého, Jana Kollára, J. Pr. Koukly, Tom. Buriana, Jar. Pospíšila, M. Fialky, Fr. C. Kampelika, J. Jenška r. z Bratřic, Drah. M. bar. Villaniho, J. Dvořáčka a jiných, které z pozůstalosti Burianovy výmal, úvodem a vysvětlivkami opatřil Ferdinand Čenský, setušk a profesor české řeči a literatury na vojenské akademii v Novém Městě za Vltavou. Cena 1 zl. 40 kr., skvostně váz. 2 zl. 20 kr.

„Osýta“ č. 10. 1875 podavší ukázky některých listů píše:

„Podané ukázky byly postaží, aby čtenář coenit mohl důležitost celé sbírky. Jenom ještě podotkneme, že dopisové v ní uvedené zároveň tvorí jakýkoli knihoslovny a životopisný literární věstník drahyných let proslého půlstoletí. A také nemůžeme leč úplně souhlasiti s výrokom, jež Ant. Rybářka v soukromém dopise Čenskému o ní učinil, že totiž tvorí „vzdálenou pomníčku k dříjnám národní naší ožitosti a všeobecného s ní spojených nesnází, trampotu, usilování, princi a oběti.“ Ano v nynější době, v níž každý právě vlastence nejlíbívší zájmenoček naplněn být musí nad našimi domácnostmi rovněž neblahým jako zbytodynamit rozbrejet. „Z dob našeho probuzení“ snad bude útchovou mnichému čtenáři, vědomu, kterak gangu českého národa z trapných ježíšků pomáčk vysol jako vltavu nadu tmou a porobou.“

Cestopisná bibliotéka. Sv. I. Z Prahy do Vídni. Brno. Olomouc. Sepsal K. Adámek. Cena 80 kr.

Sv. II. Vídeň a okoli. Popisuje Karel Adámek. Cena 1 zl.

Sv. III. Příhody, jež na cestě do Carohradu a zvláště v zajetí svém zkoušal a sepsal Václav Vratislav z Mitrovic. Vydání čtvrté s úvodem od nakladatele. Cena 80 kr.

„České listy“ píše o spise tomto takto:

„Každý, koho zajímá česká minulost na její osobnosti, její kultura, její názory, její vnitřní život duševní, halezný v tomto starém cestopisu českého pána hojnou významnost všechných a pouťavých o tom obrazů. Ve zprávách, jakým pán z Mitrovic líčí své „Příhody“ v čínské, vídamské kuse vzdálenosti a smýšlení oné v dálindoch místech přeražimavé doby na rozhraní 18. a 17. století. Že poněkud ten spis jest z zábavný, odporuďujeme jo itm vše výdyhitrým a vlasteneckým čtenářkám našim.“

Sv. IV. Procházky po Uhrách. Líčí Fr. Brásek. Cena 50 kr.

Sv. V. Výlet do Benátek. Sepsal prof. J. Lorenz. Cena 60 kr.

Sv. VI. Rožnov, lázeňské místo na moravském Valašsku a jeho okoli. Pro turisty a hosti sepsal Fr. Bayer. S obrázkem pohledu na Rožnov a mapkou okoli. Cena 1 zl., váz. 1 zl. 60 kr. a 2 zl.

Sv. VII. Průvodce po Krkonoších. Sepsal Fr. V. Kodym. S litogr. obr. pohledu na Krkonoše a mapkou pohoří Krkonošův. Cena 60 kr.

„Světozor“ píše v č. 31. dne 3. srpna r. 1877:

„Fr. Vl. Kodym pravdě vydal „Průvodce po Krkonoších“, v němž dla vlastních a cizích zkušeností složil vše, což zapotřebí všedlým touristům, jenž pokusit se ohle poohlédnut na nejkrásnější partie hor Krkonošských. Ještě to spisec praktický a zábavný zároveň, nepoch zde náležíme pokynutí, kterak na cestu so mámo opatřit, kde čeho pohledávat, a opět krátko čty historiok, národní pověsti a jiné.“

Radhošť. Sbírka nejoblíbenějších a nejkrásnějších písniček národních z okolí Rožnovského na Moravě. Sestavil a sporádal Fr. Bayer. S ilustracemi. Cena 32 kr., váz. 40 kr.

„Dalibor“ píše v č. 19. dne 9. května 1874 takto:

„Fr. Bayer těl se ohavnou povídci jako obratný sběratel. V nové sbírce písniček nadepsané „Radhošť“ nalezáme užší kruh písniček (celkem 311) a tato z okolí Rožnovského, mezi nimiž září mnohý drahokam ceny nepopíratelné. Uspořádání ve formátu knapsem ještě velmi vhodné a pro zpěván obecenstvo pohodlné.“

Škola mé štosti. Povídka ze života velkoměstského od Karol. Světlé. Třetí vydání s pův. obr. od Ant. Königa (ryl. xyl. Patočka). Cena vyd. velín. 80 kr., poštou 85 kr. Vydaná velín. skvostně váz. se zlat. orfízkou 1 zl. 80 kr. Překrásná tato povídka, pravá to perla v literatuře naší pro mládež, ueschazejž v žádné škol. knihovně, a kdož zařizují nebo doplňují knihovny, nezapomeňtež v prvé řadě na tuto povídku.

Učebnice zeměpisu obecného a Rakousko-Uherského pro vyšší třídy škol obecných. Sepsal ředitel Ant. Tille. Vloženo 26 výkresů. Druhé, dle nového uč. plánu upravené vydání. Cena 48 kr., váz. 60 kr. Paedag. týdeník „Beseda učitelská“ píše v č. 38. dne 18. září 1873

takto:

„O dílu tohoto smělo tvrdimo, že ponoveného zdůmociení vo všech místech školách obecných a stanou se nezbytnou pomůckou při vyučování zeměpisu pro své praktické uspořádání a výtečným spůsobem, jinž se mládež povzbuzuje k plodnému přemýšlování a navázání k bědítivému si vědomí a vážení každého místoska své vlasti, neboť „posvátný jsou města, kamkoli kráčíš.“

Náčrty zemí rakousko-uherských, čili příprava k zeměpisu mnohařství rakousko-uherského. Ku potřebě školní načrti a napsal Rud. Knauš, prof. na c. k. gymnasiu v Litomyšli. Se 14 litogr. tabulkami. Cena 60 kr.

Cis. král. zemská školní rada pro království Českého schvaluje dílo toto připisem daným dne 17. března 1877 č. 4868, jenž doslovně zní:

„Na základě posouzení znaleckého upozorňuje současnou c. k. zemskou školní radu na knížku „Náčrty zemí rakousko-uherských“ veškerá ředitelství školských ústavů učitelských, pak majíče zájem ku knihovnám okresním a ku knihovnám škol obecných i městských, též i c. k. okresní školní rady české, jakožto na pomátku, vhodný návod ku kreslení map obsahujíjet.“

Náčrty zemí evropských a mimoevropských, čili příprava k zeměpisu všeobecnému. Ku potřebě školní načrti a napsal Rud. Knauš, prof. na c. k. gymnasiu v Litomyšli. Se 17 litogr. tabulkami. Cena 80 kr.

O hotových železnicích v Čechách. S mapkou. Napsal Jan ředitel c. k. českého učitelského ústavu v Praze. Cena 15 kr.

O řekách českých, moravských a slezských. Ku učení na školách obecných upravil Jos. Melichar, profesor při c. k. č. ústavě ku vzděláni učitelek v Praze. S vodopisnou mapou Čech, Moravy a Slezska. Cena 36 kr.

Praktické učení zeměpisu Čech. Sepsal řed. Štěpán Bažkora. Druhé, opravené a rozšířené vydání. S obr. a barvot. mapou geol. Čech. Cena 1 zl. 50 kr.

Viseči mapa království Českého, již pro školy obecné a městské upravil J. Melichar, prof. c. k. č. ústavu ku vzděláni učitelek v Praze.

Ceny: 3 zl. 50 kr., plátnem podlepené 5 zl. 20 kr., plátnem podlepené a lištění opatřené 6 zl. 20 kr.

Schválilo vys. c. k. ministerstvo osvěty a vyučování pro školy obecné a městské vynesením daným dne 21. dubna 1877, č. 4704.

V četných okresích Čech zavedena mapa tato do škol.

(Pokračování insorátorů na obáloci.)

O správném užívání přestupníků v české řeči.

Našemu nár. učitelstvu podává *Em. J. Mittner*, farář. Cena 36 kr.

O monografii této vyslovily se veškerý kompetentní hlasy *co nejchvalněji*, a přáti jest, aby se zvláště mezi učitelstvem naším *co nejvíce* rozšířila, jak toho opravdu i zaslhuje.

Brus příspěvkem ku skladbě srovnávací. Sepsal profesor *Vincenc Prasek*. Cena 50 kr.

Velmi chvalně zmiňuje se o délku tomto mor. paedag. časopis „*Komenský*“ v č. 35. dne 10. prosince 1878, str. 572.

„*Učitelské Listy*“ psí v č. 49. dne 20. prosince 1878 takto:

Kéž bychom měli hodně takých hrušek, jakým jest V. Prasek! Skutečně překladem rozníčených děl z německy pochybné hodnoty nahradilo se do krátké řeči naši tolík germanismů, že dlouho bude povolánem na nich broustí. Začátek, začátek, to šťastný, již učinil Praskovým „*Brusem*“, který poroučíme všechno zvláště přání našich učitelův. „*Brus*“ vysel nákladem volečinného knihkupectví pana Fr. A. Urbánka v Praze v ceně volmi mírné — 50 kr.“

Česká čítanka pro první třídu nižších škol středních. Sestavil *Fr. Bartoš*, prof. c. k. českého gymnasia v Brně. Druhé vydání. Cena (13 archů) 70 kr., váz. 84 kr.

Schvádlená všeobecně k potřebě vyučovací na českých školách vynesením vys. c. k. ministerstva osvěty a vyučování ze dne 7. července 1876, č. 9880. (*Přípisem zemské školní rady dne 7. srpna 1876, č. 14444.*)

Krátká prosodie česká. Pro začátečníky sepsal dr. *Fr. Šušil*. Třetí, opravené vydání. Cena 40 kr.

Spůsobové básnictví a jejich literatura. Jakožto úvod do dějin literatury sestavil prof. M. Blažek. Cena 2 zl., váz. v platné 2 zl. 80 kr.

„*Posel z Budče*“ končí obšernou úvahou o díle tomto v č. 1. dne 7. ledna 1877 takto:

„Tomu, kdož v dějinách literatury i ve spůsobech básnictví chce zaokrouhlenými vědomostmi nabýt, nemůže být než tou radou, aby ke studiu svému knížku tuto si sjednat.“

Stručný přehled dějin literatury české doby staré a střední, kteréž pro žáky škol středních sestavil *J. Vesnický*. Cena 30 kr.

Stručný přehled dějin literatury české doby nové, kteréž pro žáky škol středních pokračováním doby staré a střední od *J. Vesnického* sepsal *Frant. Bažkovský*. Cena 40 kr.

Slovník český a francouzský. Sestavil *Kašpar Faster*.

Dictionnaire tchèque & français. Par *Gaspard Faster*.

Díl česko-francouzský. Cena 2 zl., váz. 2 zl. 50 kr. a 2 zl. 80 kr.
Díl francouzsko-český. Cena 2 zl. 80 kr., váz. 3 zl. 50 kr. a 3 zl. 80 kr.

„*Posel z Budče*“ psí v č. 35. dne 2. září 1875 takto:

„Záslněně toto dílo uvítají zajisté rádi, kdož už se jazyku francouzskému, jakož i ti, kdož se v něm vyznají. Přes všechny pochybnosti slavného, národa francouzského zřístitává předeš jazyk jejich řeti světovou, kteráž potéchna jest každém, kdo čerpáti chce z bohaté literatury francouzské.“

Jonášova Amer. „*Slavie*“ psí v č. 904. dne 24. prosince 1878 takto:

„Kniha svého druhu výtečná, kteráž hledána bude téměř, kdo se jazyku francouzskému plněji chtějí. U nás dílo se během času několikrát poprvé po slovensku česko-francouzském, kterýž v literatuře naši dosud chyběl; tož mohou se pp. žadně obrátit přímo na hofejší knihkupectví, kdež vydána 1 francouzsko-česká část téhož slovensku.“

Grammatika francouzská pro střední školy. Sepsal *Jakub Škoda*, ředitel c. k. středních škol v Přerově.

Druhé vydání. Ceny: seš. 70 kr., váz. 84 kr.

Schvádlená vynesením c. k. ministerstva osvěty a vyučování, daným dne 27. dubna 1878, č. 4744.